

| BelastingBelangen December 2018

Meer vrouwen aan de top, meer vrouwelijke topverdieners

Nederland kent steeds meer vrouwelijke topverdieners. Uit een recent onderzoek van het CBS blijkt dat het aandeel vrouwen onder de meest verdienende werknemers in grote ondernemingen en andere organisaties fors is toegenomen: in 2010 was dat 15%, in 2017 ruim 20%. Het CBS-onderzoek telde in 2017 bijna 6.600 topverdieners, bij private en publieke organisaties met meer dan 500 werknemers. Uit het onderzoek blijkt dat van alle werknemersbanen – in 2017 waren dat er 8,1 miljoen – ruim 47% vervuld wordt door een vrouw. Bij de organisaties met meer dan 500 werknemers is dat vrouwenaandeel iets boven de helft. In de bouw vinden we het kleinste percentage vrouwen onder de topverdieners. Daarna komen de horeca en financiële dienstverlening (!). In die twee bedrijfstakken was in 2017 niet meer dan 12% procent in de top van de loonlijst vrouw. En dat terwijl 46% van alle banen in de financiële dienstverlening door een vrouw wordt ingevuld.

De meeste topverdieners zijn 50-plussers. In 2017 was dat 64%.

Bijna 30% is tussen de 40 en 50 jaar jong, nog geen 7% tussen de 30

en 40 jaar. Het aantal vrouwelijke topverdieners onder de jongere werknemers is naar verhouding hoger dan mannen. Bij de topverdieners van 30 tot 40 jaar is 26,3 % vrouw, bij de 40 tot 50 jarigen is dat 25,7% en onder de 50-plussers 17,2%. Die ontwikkeling belooft nog wat voor de toekomst.

Als het aan Eumedion, de belangenvereniging van institutionele beleggers ligt, komen er snel meer vrouwen aan de top in besturen en toezichthoudende raden van ondernemingen. De belangenclub heeft een indringende aanmoedigingsbrief verzonden naar alle grote bedrijven die qua bezetting nog niet voldoen aan het streefcijfer van 30%. Volgens Eumedion leiden divers samengestelde bestuursorganen tot een betere besluitvorming en een betere inschatting van kansen en bedreigingen.

BelastingBelangen wil ondernemers en hun adviseurs in het midden- en kleinbedrijf graag iedere dag fiscaal voordeel aanreiken. Genderneutraal! De redactie van BelastingBelangen wenst u veel leesplezier met dit nummer, goede feestdagen voor u en allen die u dierbaar zijn, en een voorspoedig en fiscaal voordelig 2019.

Hans Zwagemaker, hoofdredacteur

| Inhoudsopgave

Nieuws

Voortgang ZZP-wetgeving: werken als zelfstandige	01
Voor ex-echtgenoot betaalde hypotheekrente: geen verplichting, geen aftrek	04
Liquide middelen in de zaak: niet blijvend overtollig	06
BOF - OVB: ook voor aandelen in een OZL	08
Prijsgave vordering: BTW-teruggaaf verspeeld	10
Uit de firma: negatief kapitaal is een zakelijke lening	11
Kosten privéwoning ondernemer: forfaitaire aftrek	13
Stakingslijfrentepremie in aftrek op ZVW-inkomen	25
Naar het museum? De fiscus gaat mee... ..	27
Borgstelling: geen vergoeding, geen aftrekbaar verlies	29
60 vennoten in de firma: fictieve dienstbetrekking	31
Geen rentenadeel fiscus: geen/toch wél belastingrente	33
Klokje, klokje aan de muur.... kost reclamebelasting	35
Aflossingsvrije lening zonder zekerheid: zakelijk!	37

Tips

Benut de overgangsregeling schenkingsvrijstelling	03
Check de WOZ-waarde van uw BV-bedrijfswoning!	05
Een fiets van de zaak, mét BTW-aftrek	07
Starter: benut alle gunstige startersregelingen!	09
Nieuwe BTW-regels voor vouchers	12
Verhuur de werkkamer aan uw BV met BTW	15
DGA: vergeet niet uw pensioen af te kopen!	20
Check uw premiebeschikking Werkhervattingskas	23
BTW: verbreek fiscale eenheid, met een STAK	26
Aanpassing 30%-regeling: informeer uw expats	28
Vraag vóór 1 januari 2019 KOR-ontheffing	30
Pak de investeringsaftrek: nog snel aanbetalen	32
BTW-schuld 2017: aangeven via BTW-suppletie	34
Samen in een VOF: let op de privé opnamen	36
Uitsluitingsclausule: ook bij nieuw gehuwden	38

Vragen

Terugdraaien herroepelijke schenking: wat kost dat?	14
Eigen woning in box 1, eigenwoningschuld in box 3?	16
Langlopende liquidatie, toch MKB-winstvrijstelling?	21
In 'dienstbetrekking' voor de AB-doorschuiфregeling?	22
BOR: van gewone aandelen naar prefs?	24

Special

Studeren met een beurs van pa's werkgever	17
---	----

Raar maar waar

Eens gegeven, blijft niet gegeven. Ook niet aan je minnares... ..	39
---	----

Voortgang ZZZP-wetgeving: werken als zelfstandige

17 december 2018

De plannen van het kabinet om de schijnzelfstandigheid bij ZZZP-ers aan te pakken lopen vertraging op. De Europese Commissie vindt de maatregelen voor ZZZP-ers aan de onderkant van de markt, met een uurtarief tot € 18, in strijd met Europees recht. Het omzetten van een opdracht als ZZZP-er in een arbeidsovereenkomst, een Arbeidsovereenkomst bij Laag Tarief (ALT), is een inbreuk op de vrijheid van vestiging en dienstverrichting van zelfstandigen. Het kabinet moet alternatieven gaan uitwerken die wél in overeenstemming zijn met het EU-recht. De nieuwe ZZZP-wetgeving is doorgeschoven naar 1 januari 2021.

Het kabinet heeft de Tweede Kamer onlangs opnieuw geïnformeerd over de voortgang van de ZZZP-maatregelen. Zie voor die maatregelen BelastingBelangen, oktober 2017: [Regeerakkoord Rutte III: ZZZP-ers en de opdrachtgeversverklaring](#) en BelastingBelangen juni 2018: [Nieuwe ZZZP-wetgeving: na de zomer verder](#). De tweede voortgangsbrief, een lijvig document van 175 pagina's van minister Koolmees van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en staatssecretaris Snel van Financiën, behandelt de volgende onderwerpen:

1. De opdrachtgeversverklaring

Het kabinet werkt aan een webmodule met vragen waarmee vooraf kan worden bepaald of de arbeidsrelatie tussen opdrachtgever en opdrachtnemer al dan niet als een dienstbetrekking moet worden aangemerkt. De opdrachtgever moet die vragen beantwoorden. Als uit de beantwoording blijkt dat er geen sprake is van een dienstbetrekking krijgt hij een 'opdrachtgeversverklaring'. Die verklaring biedt hem zekerheid vooraf, een vrijwaring voor de loonbelasting en premies werknemersverzekeringen. De vrijwaring vervalt als blijkt dat de webmodule niet naar waarheid is ingevuld.

De uitwerking van de webmodule ligt op schema. Er is een vragenlijst opgesteld en die wordt de komende maanden uitgewerkt tot een praktisch hanteerbare beslisboom. De webmodule is naar verwachting eind 2019 gereed.

2. Verduidelijking gezagsverhouding

Financiën heeft een uitgebreide toelichting opgesteld van alle elementen die – onder huidig recht en de stand van de rechtspraak – van belang zijn bij de beoordeling van de gezagsverhouding als vereiste voor een dienstbetrekking. Deze toelichting wordt uiterlijk per 1 januari 2019 opgenomen in het Handboek loonheffingen. Het kabinet heeft een commissie ingesteld, de commissie Borstlap, om onderzoek te doen naar en te adviseren over de regulering van werkenden en arbeids- en opdrachtrelaties op de Nederlandse arbeidsmarkt.

3. Arbeidsovereenkomst bij laag tarief (ALT)

Het kabinet heeft uit informeel overleg met 'Brussel' geconcludeerd dat de maatregelen voor ZZZP-ers aan de onderkant van de markt, voor zelfstandigen met een uurtarief tot € 18, waarschijnlijk in strijd zijn met het EU-recht. Dat betreft met name het omzetten van een opdracht als ZZZP-er in een arbeidsovereenkomst, een ALT, waarbij de eisen van loon, arbeid en gezag niet van toepassing zijn. Die omzetting is een inbreuk op de vrijheid van vestiging en van dienstverrichting van zelfstandigen. Het kabinet moet alternatieven gaan

ontwikkelen. Gedacht wordt aan het instellen van een minimumtarief, in die zin dat een zelfstandige niet minder dan tussen € 15 en € 18 per uur betaald mag krijgen. De maatregelen ter bescherming van zelfstandigen aan de onderkant van de markt worden de komende tijd uitgewerkt. Daarbij wordt ook gekeken naar de fictieve dienstbetrekkingen, of die moeten worden aangepast dan wel kunnen vervallen. De alternatieven zullen naar verwachting in de eerste helft van 2019 worden uitgezet voor internetconsultatie. De wetgeving kan dan per 1 januari 2021 in werking treden.

4. Opt-out voor ZZP-ers met een uurtarief van meer dan € 75

Voor ZZP-ers aan de bovenkant van de markt komt er een opt-outregeling. Zij kunnen er – onder voorwaarden – voor kiezen om buiten de loonheffing en werknemersverzekeringen te blijven, om als zelfstandige te blijven werken. De opdrachtnemer moet samen met zijn opdrachtgever schriftelijk verklaren dat hij gebruik wil maken van de opt-outregeling. Als later dan toch sprake blijkt te zijn van een arbeidsovereenkomst, heeft de opdrachtnemer geen recht op werknemersverzekeringen: er is sprake van een verlicht arbeidsrechtelijk regime.

Commentaar

Een nieuwe regulering van onze arbeidsmarkt, met een deugdelijke juridische, sociale én fiscale positie voor ZZP-ers, is nog ver weg. De voorstellen in het regeerakkoord van Rutte III voor nieuwe ZZP-wetgeving sluiten niet – goed – aan bij de weerbarstige praktijk. Dit netelige vraagstuk gaat nog heel wat Haagse hoofdbreken opleveren. Het handhavingsmoratorium van de Wet DBA, de deregulerende beoordeling arbeidsrelaties, zal wel opnieuw verlengd worden. Die wet groeit uit tot een unicum in onze rechtsorde, nu die al bijna vijf jaar lang niet wordt gehandhaafd (behoudens voor kwaadwillenden). Het gezegde wil dat er van uitstel afstel komt, maar dat is in deze kwestie ondenkbaar. Dan moeten we de VAR maar opnieuw invoeren.

Benut de overgangsregeling schenkingsvrijstelling

20 december 2018

In 2015 en 2016 konden ouders zo'n € 52.000 belastingvrij schenken aan hun zoon of dochter – tussen de 18 en de 40 jaar – voor de aanschaf of financiering van de eigen woning. Die schenking kan desgewenst nog dit jaar worden aangevuld met een bedrag van maximaal € 47.198. Belastingvrij! Deze overgangsregeling vervalt op 31 december 2018.

Let op: als u deze regeling wilt benutten moet uw zoon of dochter (of diens huwelijkspartner) nog steeds voldoen aan de leeftijdseis, dus jonger zijn dan 40 jaar. En zoon- of dochterlief moet het geld gebruiken voor de aankoop, verbetering of onderhoud van de eigen woning, of aflossing van de eigenwoningschuld. U kunt deze aanvullende schenking combineren met de reguliere jaarlijkse vrijgestelde schenking aan een kind van € 5.363. Dat brengt de belastingvrije schenking dit jaar op € 52.561!

Voor ex-echtgenoot betaalde hypotheekrente: geen verplichting, geen aftrek

18 december 2018

De Hoge Raad heeft een voor de praktijk belangrijke uitspraak gedaan over de eigenwoningregeling bij echtscheiding. De procedure betreft de vraag of de ex-echtgenoot die in de echtelijke woning blijft wonen, de hypotheekrente die hij namens zijn gewezen partner betaalt, als onderhoudsverplichting, als alimentatie, in aftrek kan brengen. Die aftrek is slechts mogelijk als de onderhoudsverplichting rechtstreeks uit het familierecht voortvloeit, en dat is niet het geval – zo heeft de Hoge Raad beslist – als de ex-echtgenoten geen duidelijke afspraken hebben gemaakt over de betaling van die eigenwoningrente. De verwerking van de rentelast bij de vaststelling van de partneralimentatie, bij de draagkrachtberekening, kwalificeert hierbij niet als een overeenkomst.

Henny Spekken en Carla Bonen waren in 1991 getrouwd, onder huwelijkse voorwaarden. De echtelijke woning en de hypotheek gingen hen beiden civielrechtelijk voor de helft aan. Carla verliet in augustus 2009 de echtelijke woning, in november 2009 werd de echtscheiding uitgesproken. Spekken en Bonen hadden geen convenant opgesteld. In de draagkrachtberekening voor de partneralimentatie was de hypotheekrente volledig als last bij Spekken opgenomen. Die claimde aftrek van de hypotheekrente voor zijn eigen deel van de woning, voor het namens zijn ex betaalde gedeelte claimde hij aftrek als alimentatie.

De inspecteur weigerde de aftrek van de alimentatie.

In de daaropvolgende procedure beslisten Hof den Bosch en in cassatie de Hoge Raad dat Spekken niet aannemelijk had gemaakt dat de door hem namens zijn ex-echtgenote betaalde hypotheekrente kon worden aangemerkt als alimentatie, als een periodieke uitkeringen op grond van een rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende verplichting. Partijen hadden geen echtscheidingsconvenant opgesteld, en ook niet anderszins duidelijke afspraken gemaakt waaruit bleek dat Spekken verplicht was om het aandeel van zijn ex in de hypotheekrente te voldoen.

De Hoge Raad besliste dat een rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende verplichting kan blijken uit een rechterlijke uitspraak waarbij een uitkering tot levensonderhoud is toegekend, òf uit een overeenkomst tussen de ex-echtgenoten waarbij bepaald is dat de ene ex-echtgenoot tegenover de ander gehouden is tot een uitkering tot diens levensonderhoud. In de berechte casus was daarvan geen sprake. In de echtscheidingsprocedure was er bij het vaststellen van de draagkracht voor de partneralimentatie van uitgegaan dat belanghebbende de volledige hypotheekrente zou betalen, maar dat hield niet in dat hem een verplichting tot levensonderhoud was opgelegd. De inspecteur had de aftrek van de alimentatie terecht geweigerd.

Commentaar

Deze uitspraak is een niet mis te verstane oproep om bij een echtscheiding duidelijke afspraken te maken over welke ex-echtgenoot welk gedeelte van de hypotheekrente op de eigen woning moet blijven betalen. Als een van beiden ook de rentelast van de gewezen partner voor zijn rekening neemt, moet die betaling over en weer als alimentatie worden erkend. Die afspraken moeten in het echtscheidingsconvenant worden vastgelegd. Zie ook BelastingBelangen, april 2018: [Renteaftrek eigen woning bij achterblijvende partner?](#)

Check de WOZ-waarde van uw BV-bedrijfspand!

20 december 2018

Een BV kan vanaf 1 januari 2019 haar bedrijfspand nog slechts afschrijven tot op de WOZ-waarde. Die 'bodemwaarde' was al van toepassing voor beleggingspanden, vanaf 2019 geldt die voor alle bedrijfsgebouwen in de BV, ook voor het eigen fabrieks- of kantoorpand.

Voor recente investeringen geldt een beperkte tegemoetkoming: als de BV haar bedrijfspand (kort) vóór 1 januari 2019 in gebruik heeft genomen en daar nog geen drie jaar op afgeschreven is, mag de BV deze drie jaar volgens het oude regime blijven afschrijven (tot op 50% van de WOZ-waarde).

Deze wetwijziging heeft voor de meeste BV's tot gevolg dat er niet meer kan worden afgeschreven op het vastgoed. Check de WOZ-beschikking van uw BV-bedrijfspand om na te gaan of, en zo ja, hoeveel u nog kunt afschrijven. Overleg met uw adviseur of bezwaar maken tegen de WOZ-beschikking zinvol is.

Als de fiscale boekwaarde van uw BV-pand ver onder de WOZ-waarde ligt, moet u – in overleg met uw adviseur – nagaan of u dat pand niet beter in privé kunt overnemen van de BV en dat onder de terbeschikkingstellingsregeling aan de BV gaan verhuren. De nieuwe afschrijvingsbeperking geldt niet voor de inkomstenbelasting. De IB-ondernemer of resultaatgenieter kan een eigen bedrijfspand nog wél afschrijven tot op 50% van de WOZ-waarde.

Liquide middelen in de zaak: niet blijvend overtollig

19 december 2018

De ondernemer met een eenmanszaak moet blijvend overtollige liquide middelen in zijn onderneming verplicht naar zijn privévermogen overbrengen. De grens tussen tijdelijk en blijvend overtollige liquide middelen is lastig vast te stellen. Dat blijkt duidelijk uit een recente uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden: een zelfstandig werkende advocaat kon een bedrag aan liquide middelen van € 438.788, ruim 95% van het balanstotaal van zijn eenmanszaak, tot zijn ondernemingsvermogen rekenen!

Advocaat Bob Sleeman rekende een substantieel bedrag aan liquide middelen tot zijn ondernemingsvermogen. Op zijn zakelijke internetspaarrekening stonden saldi, variërend van € 191.518 in 2007 tot € 356.898 in 2014, met een maximum van € 438.788 in 2009. Dat laatste saldo was ruim 95% van het balanstotaal van zijn praktijk. Na een boekenonderzoek stelde de inspecteur dat vanaf 2009 de liquide middelen boven de € 50.000 duurzaam overtollig waren. Volgens de inspecteur was € 50.000 ruimschoots voldoende om te voldoen aan de lopende zakelijke verplichtingen. De inspecteur rekende het surplus van de liquide middelen tot Sleemans' privé vermogen. Daardoor daalde zijn ondernemingsvermogen en dat had weer tot gevolg dat in de voorgaande jaren te hoge toevoegingen aan de fiscale oudedagsreserve hadden plaatsgevonden. De inspecteur corrigeerde dit met de foutenleer, met een navorderingsaanslag IB 2013.

Sleeman verzette zich tegen die aanslag en ging in beroep bij Rechtbank Gelderland.

De Rechtbank vond het aannemelijk dat Sleeman's advocatuur, met alle daaraan verbonden risico's én gegeven de financieel onzekere tijden, een hoger bedrag aan liquide middelen dan € 50.000 rechtvaardigde. De Rechtbank stelde het aanvaardbare bedrag ultimo 2013 in goede justitie vast op € 175.000.

De Belastingdienst én belanghebbende gingen tegen die uitspraak in beroep.

Hof Arnhem-Leeuwarden overwoog dat de vraag of een vermogensbestanddeel tot het ondernemings- of privévermogen behoort afhankelijk is van de wil van de ondernemer. Diens keuzevrijheid wordt slechts beperkt door de grenzen der redelijkheid. Het Hof besliste dat het een ondernemer vrijstaat om niet alleen de liquide middelen voor financiering van lopende bedrijfsuitgaven en te verwachten investeringen tot zijn ondernemingsvermogen te rekenen, maar ook de liquide middelen voor dekking van risico's, en voor de versteviging van de onderneming. Aard en omvang van de onderneming zijn daarbij beslissend.

Het Hof besliste dat de inspecteur niet aannemelijk had gemaakt dat € 50.000 voldoende was als buffer voor de vaste lasten en de lopende balansverplichtingen. Belanghebbende had de grenzen van de redelijkheid niet overschreden door een ruimere bedrag aan te houden. De onzekerheden die hij had genoemd – de huisvesting van de praktijk op korte en wat langere termijn, de onzekerheid over de continuïteit van de samenwerking met een collega, de bezuinigingen in de gefinancierde rechtsbijstand die 80% van zijn omzet was, én zijn gezondheidssituatie – waren volgens het Hof reële onzekerheden. Die risico's werden ook in een e-mail van de deken van de Orde van Advocaten genoemd. Het Hof besliste dat de inspecteur niet aannemelijk had gemaakt dat € 338.988 aan liquide middelen duurzaam overtollig was. Het Hof verklaarde het hoger beroep gegrond.

Commentaar

Deze uitspraak kan IB-ondernemers goed van pas komen om een substantieel bedrag aan privé geldmiddelen van box 3 naar de IB-onderneming door te boeken. Vrijwel iedere ondernemer kan de bedrijfsmatige risico's opsommen die het Hof in deze procedure aanhaalt om akkoord te gaan met toerekening van een groot bedrag aan liquide middelen aan het ondernemingsvermogen.

Een fiets van de zaak, mét BTW-aftrek

20 december 2018

Een werkgever kan zijn werknemers een fiets van de zaak verstrekken. Mét BTW-aftrek. De BTW op een fiets van de zaak is volledig als voorbelasting verrekenbaar mits

- de fiets verstrekt is voor het woon-werkverkeer van de werknemer,
- de fiets niet meer kost dan € 749 (incl. BTW),
- in het kalenderjaar en de twee voorgaande jaren geen fiets aan de werknemer is verstrekt, én
- voor ten hoogste 50% van de reisdagen de werknemer een andere vergoeding wordt verstrekt.

De BTW is volledig als voorbelasting verrekenbaar, een correctie voor het privégebruik van de fiets van de zaak is niet vereist. De maximale BTW-aftrek is € 130 per fiets. Als de werknemer een eigen bijdrage betaalt, moet dat bedrag van de kostprijs van de fiets (van maximaal € 749) worden afgetrokken. De werkgever moet over die eigen bijdrage BTW afdragen.

Per 1 januari 2020 wordt er voor een fiets van de zaak een bijtelling privégebruik ingevoerd van 7% van de consumentenadviesprijs. Deze regeling ziet op de inkomsten- en loonbelasting. Deze wijziging heeft geen gevolgen voor de omzetbelasting.

BOF - OVB: ook voor aandelen in een OZL

17 december 2018

De overdrachtsbelasting kent een vrijstelling voor de overdracht van onroerend goed bij een bedrijfsopvolging in de familiesfeer. Deze bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF) richt zich op de ondernemer die zijn onderneming bij leven overdraagt aan een of meer van zijn kinderen, kleinkinderen, broers, zusters, of hun echtgenoten. Als de bedrijfsopvolger die onderneming in haar geheel – al dan niet in fasen – voortzet vindt er geen heffing van overdrachtsbelasting plaats over de onroerende zaken die behoren tot én dienstbaar zijn aan die onderneming.

De Hoge Raad heeft deze vrijstelling ruim uitgelegd en beslist dat die ook van toepassing is bij de overdracht – de schenking – van aandelen in een onroerendezaaklichaam (OZL).

Rijk Genoot was directeur-enigandeelhouder van BV X, een actieve vastgoed-BV. Rijks' dochter Lot werkte sinds mei 2010 ook in BV X; zij ondersteunde haar vader bij de verhuur, ontwikkeling, aan- en verkoop van onroerend goedprojecten. Op 25 september 2013 schonk Rijk alle aandelen in BV X aan zijn dochter Lot. Zij nam alle werkzaamheden van haar vader over en zette de bedrijfsvoering in BV X alleen voort. BV X had op het tijdstip van de schenking een vastgoedportefeuille met een waarde van € 5.966.000; die onroerende zaken waren onderdeel van én dienstbaar aan de onderneming van BV X. Dat maakte BV X tot een onroerendezaaklichaam een BV waarvan de aandelen als een fictieve onroerende zaak worden aangemerkt. Bij de verkrijging van aandelen in zo'n OZL is (6%) overdrachtsbelasting verschuldigd. Om die heffing te vermijden deed Lot een beroep op de vrijstelling van overdrachtsbelasting bij een bedrijfsopvolging in de familiesfeer. De inspecteur paste die vrijstelling niet toe. Hij motiveerde dat met een beroep op de tekst van de wet waaruit volgens hem duidelijk bleek dat de wetgever de vrijstelling heeft willen beperken tot IB-ondernemingen. Rechtbank Noord-Holland, Hof Amsterdam en in cassatie de Hoge Raad beslisten anders.

De rechter stelde vast dat belanghebbende bij het negeren van de BV-structuur de vastgoedportefeuille vrij van overdrachtsbelasting had kunnen verkrijgen: er was sprake van een onderneming in materiële zin, het vastgoed behoorde tot én was dienstbaar aan die onderneming, en belanghebbende had de gehele onderneming voortgezet. Dat de onderneming in de vorm van een BV werd gedreven kon de toepassing van de vrijstelling niet verhinderen. De wetgever heeft met de fictie dat aandelen in een OZL als een onroerende zaak moeten worden aangemerkt geen ander doel gehad dan het voorkomen dat de heffing van overdrachtsbelasting wordt ontgaan door het tussenschuiven van een BV waarin het vastgoed is 'verpakt'. De fictie is niet bedoeld om een belastingplicht in het leven te roepen ingeval niet de onroerende zaken zelf worden verkregen maar de aandelen in een BV die dat vastgoed bezit. De Hoge Raad verleende de vrijstelling.

Commentaar

Deze ruime uitleg van de BOF in de OVB is voor de praktijk van groot belang. De berechte casus biedt daarvan een mooi voorbeeld. De schenking van de aandelen leidt bij senior niet tot een aanmerkelijkbelangheffing, die belastingclaim wordt doorgeschoven naar dochterlief. Zij kan met de BOF uit de Successiewet ruim € 5,2 mln. zonder schenkbelasting verkrijgen, én met deze uitspraak de 6% OVB vermijden.

Starter: benut alle gunstige startersregelingen!

20 december 2018

Bent u een startende ondernemer?

De belastingwetgeving kent een groot aantal gunstregelingen voor starters.

Bijvoorbeeld een versoepeld uren criterium om diverse ondernemersfaciliteiten te kunnen toepassen, een verhoogde zelfstandigenaftrek, een verhoogde aftrek voor speur- en ontwikkelingswerk, de willekeurige afschrijving starter, een lager gebruikelijk loon voor start-ups. Benut die regelingen! Bespreek met uw adviseur welke gunstregelingen u in uw situatie kunt toepassen.

Prijsgeven vordering: BTW-teruggaaf verspeeld

19 december 2018

Het prijsgeven van een vordering geldt voor de heffing van omzetbelasting als een voldoening, een betaling. Door de vordering prijs te geven komt het recht op een BTW-teruggaaf te vervallen.

In augustus 2008 bracht BV X € 490.603,68 (inclusief 19% omzetbelasting van € 78.332) in rekening aan Z, een derde. Tussen BV X en Z ontstond onenigheid, over de kwaliteit van de dienstverlening door BV X en daardoor ook over de factuur. In augustus 2015 werd een concept-vaststellingsovereenkomst gesloten tussen BV X, haar moedermaatschappij BV Y en de derde Z. BV X verzocht vrijwel direct daarna, in november 2015, om teruggaaf van de op de factuur vermelde BTW omdat die factuur niet betaald was. Een paar maanden later, in februari 2016 sloten BV X, haar moedermaatschappij BV Y en de derde Z een vaststellingsovereenkomst (VSO) ter beëindiging van hun onderlinge geschillen. De uitkomst daarvan was een verklaring over en weer dat zij niets meer van elkaar te vorderen hadden en dat zij over en weer volledige en finale kwijting verleenden met betrekking tot hun onderlinge geschilpunten. De inspecteur wees vrijwel direct daarna het verzoek van BV X om teruggaaf van de BTW af.

BV X verzette zich daartegen en ging in beroep bij Rechtbank Den Haag.

Voor de Rechtbank stelde BV X dat zij afstand had gedaan van haar vordering, dat de factuur daardoor onbetaald was gebleven en dat zij mitsdien recht had op een BTW-teruggaaf.

Rechtbank Den Haag stelde vast dat BV X al in augustus 2015, bij het opmaken van de concept-VSO, had moeten begrijpen dat haar factuur niet zou worden betaald. De Rechtbank wees daarbij op de inhoud en de strekking van die conceptovereenkomst. Maar dat betekende nog niet dat toen al daadwerkelijk vaststond dat de factuur niet meer zou worden betaald. Dat was volgens de Rechtbank pas definitief het geval op het tijdstip dat de VSO was gesloten, te weten op 18 februari 2016. Uit de overeenkomst bleek duidelijk dat partijen over en weer vorderingen hadden prijsgegeven en expliciet hadden bepaald dat zij over en weer niets meer te vorderen hadden. Dat betekende, zo besliste de Rechtbank, dat de vordering van € 490.603,68 dan voor de heffing van omzetbelasting werd geacht te zijn voldaan. Daarmee was het recht op een teruggaaf van de omzetbelasting vervallen. BV X had wel gesteld, maar volgens de Rechtbank niet aannemelijk gemaakt dat de factuur geen deel uitmaakte van de VSO. De Rechtbank verwierp ook het beroep van BV X op het neutraliteitsbeginsel. Dat de derde Z de op de factuur vermelde BTW niet in aftrek had gebracht, betekende niet dat het weigeren van de teruggaaf tot gevolg had dat de concurrentieverhoudingen waren verstoord of dat handelingen van BV X anders werden behandeld dan daaraan gelijke handelingen van andere ondernemers. De Rechtbank verklaarde het beroep van BV X ongegrond.

Commentaar

Een uitspraak om rekening mee te houden. Als een leverancier en zijn afnemer een overall-deal treffen om hun geschil bij te leggen en zij afspreken dat zij over en weer finale kwijting verlenen, moet de leverancier het verlies van een BTW-teruggaaf daarbij wel incalculeren!

Uit de firma: negatief kapitaal is een zakelijke lening

19 december 2018

Als een vennoot bij het uittreden uit de firma een negatief kapitaal heeft, krijgt de firma tot dat bedrag een vordering op de uittreder. Die vordering vloeit rechtstreeks voort uit de zakelijke verhoudingen binnen de vennootschap onder de firma. Zo'n vordering kan niet gelijkgesteld worden met een vordering uit hoofde van een geldlening, zo heeft de Hoge Raad recent beslist. Als die vordering bij uittreden onvolwaardig is, kunnen de achterblijvende vennoten dat vermogensverlies – de lagere waarde van de vordering – in aftrek brengen op hun winst uit onderneming. Dat vermogensverlies kan niet worden toegeschreven aan het aanvaarden van een onzakelijk debiteurenrisico door de achterblijvende vennoten.

Storm 't Hart, zijn vrouw en vader exploiteerden gedrieën een onderneming in een vennootschap onder firma. Senior trad per 1 juli 2008 uit de firma: hij had toen een negatief kapitaal in de firma van € 116.603. Dat negatieve kapitaal werd bij het uittreden bij overeenkomst van geldlening omgezet in een vordering van de firma op senior. Op 1 januari 2011 was die vordering opgelopen tot € 123.830. Senior loste in 2011 die schuld goeddeels af, na de verkoop van zijn eigen woning. Het restant van € 60.555 kon hij niet aflossen: voor Storm en zijn vrouw was dat bedrag oninbaar. Zij waardeerden hun resterende vordering af op nihil en brachten dat ten laste van hun winst uit de firma over 2011.

De inspecteur weigerde die afwaardering: hij stelde dat er sprake was van een onzakelijke lening. De lening had geen looptijd, geen aflossingsschema en geen zekerheden.

Hof Den Bosch was het daar mee eens. Storm en zijn vrouw hadden een onzakelijk debiteurenrisico aanvaard vanwege de familierelatie met senior. Het Hof besliste dat de afwaardering van de vordering niet ten laste van de winst kon worden gebracht.

Storm en zijn vrouw gingen tegen die afwijzende uitspraak in cassatie.

De Hoge Raad stelde vast dat uit de overeenkomst van geldlening bleek dat senior het negatieve kapitaal moest aanzuiveren op grond van de firma-overeenkomst. Het Hof had terecht als uitgangspunt aangenomen dat de (on)zakelijkheid van de vordering moest worden beoordeeld op het tijdstip van het ontstaan. De beslissing van het Hof dat sprake was van een onzakelijke lening was – zo bezien – niet onjuist en ook niet onbegrijpelijk.

Maar toch verklaarde de Hoge Raad het beroep van belanghebbenden gegrond. Ons hoogste rechtscollege besliste dat er vanuit moest worden gegaan dat de onderlinge betrekkingen tussen de vennoten in de firma op zakelijke gronden berustten. De vordering tot aanzuivering van het negatieve kapitaal vloeide rechtstreeks voort uit die zakelijke vennootschappelijke verhoudingen. Die vordering kon niet gelijkgesteld worden aan een vordering uit hoofde van een geldverstrekking aan de uittredende vennoot. Als die vordering op het tijdstip van het uittreden onvolwaardig was, kon dat vermogensverlies niet worden toegeschreven aan het aanvaarden van een onzakelijk debiteurenrisico door de achterblijvende vennoten. Dat verlies kwam ten laste van de winst van de achterblijvende vennoten. Die aanpak geldt niet voor het verlies – de waardedaling – nadien, ná het tijdstip van uittreden. Dát verlies kan wel bestreden worden met de rechtspraak over onzakelijke leningen. De Hoge Raad verklaarde het beroep gegrond, en verwees de zaak naar Hof Arnhem-Leeuwarden voor verdere behandeling.

Commentaar

Dit arrest is een belangrijke aanvulling op de vele uitspraken inzake de onzakelijke lening. Hof Arnhem-Leeuwarden mag nu gaan beoordelen in hoeverre het verlies op de vordering al duidelijk was op het moment van uittreding van senior. De einduitspraak houdt u tegoeed.

Nieuwe BTW-regels voor vouchers

20 december 2018

Per 1 januari 2019 veranderen de BTW-regels voor vouchers.

Bij vouchers moet u denken aan boekenbonnen, cd-bonnen, dinercheques, cadeaubonnen, theater-, concert- en bioscoopbonnen, I-tuneskaart, VVV-bonnen etc. Het is niet nodig dat het een fysieke vorm heeft. Ook een tegoed op een mobiele telefoon kan een voucher zijn. Een kortingsbon is géén voucher: de bon heeft geen nominale waarde en is niet inwisselbaar voor geld of goederen.

Onder de wettelijke regeling tot 2019 worden vouchers aangemerkt als waardepapieren. De verkoop is daardoor vrijgesteld van BTW. Pas als de consument de voucher inwisselt is omzetbelasting verschuldigd. Dat gaat per 1 januari 2019 veranderen.

Onder de nieuwe regeling bepaalt het soort voucher het tijdstip waarop btw moet worden geheven.

Bij een *enkelvoudige voucher* – zoals een vervoersbewijs of een toegangskaart - heeft de consument recht op bepaalde goederen of diensten en is precies duidelijk waar de levering of dienst wordt verricht, wie de leverancier is en wat het toe te passen btw-tarief is. Een enkelvoudige voucher is belast met omzetbelasting op het moment van uitgifte. Bij het inleveren van de voucher is geen omzetbelasting meer verschuldigd.

Bij een *meervoudige voucher* – zoals een telefoonkaart – heeft de consument ook recht op goederen of diensten, maar is niet duidelijk welke goederen of diensten, wie de leverancier of dienstverrichter is en wat het toepasbare btw-tarief is. Denk aan een hotelbon van een hotelketen die in meerdere landen ingewisseld kan worden. Een meervoudige voucher is bij uitgifte niet belast met btw, de omzetbelasting is verschuldigd bij inwisseling van de meervoudige voucher

Heeft u bedrijfsmatig met vouchers te maken? Zorg er dan voor dat u tijdig de benodigde aanpassingen in uw administratieve systemen heeft doorgevoerd.

Kosten privépand ondernemer: forfaitaire aftrek

18 december 2018

De ondernemer die zijn eenmanszaak drijft in een pand dat tot zijn privévermogen behoort, kan voor de kosten van het gebruik daarvan slechts een forfaitaire aftrekpost op zijn winst uit onderneming in mindering brengen. De wet stelt die aftrek op ten hoogste vier procent van de WOZ-waarde van dat pand plus een evenredig deel van de huurderslasten, de kosten van het pand die normaal gesproken door een huurder worden betaald.

Mette Bus dreef een zorginstelling, in de vorm van een eenmanszaak. De onderneming was gevestigd in een bedrijfspand te G. Begin 2012 verplichtte de gemeente haar om dat pand per direct te verlaten. Mette verplaatste de zorginstelling noodgedwongen tijdelijk naar twee panden die privé eigendom waren van haarzelf en haar partner. Beide panden behoorden tot hun box 3 vermogen. In haar aangifte IB 2012 bracht Mette – met de omschrijving ‘kosten beheer’ – een gebruiksvergoeding voor beide panden van € 28.516 in aftrek op haar winst uit onderneming. De inspecteur weigerde die aftrek, waarop Mette in beroep ging bij Rechtbank Noord Nederland.

Voor de Rechtbank verklaarde zij dat de aftrekpost ‘kosten beheer’ bestond uit de huur die haar eenmanszaak haar in privé betaald had voor het gebruik van de twee panden. De Rechtbank besliste dat Mette als ondernemer niet een marktconforme huur in aftrek kon brengen op haar winst uit onderneming als vergoeding voor het gebruik van de twee panden. Beide panden behoorden tot het privé vermogen, en in die situatie beperkt de wet de kostenaftrek in de onderneming tot maximaal 4% van de WOZ-waarde van het vastgoed. De werkelijke huurwaarde doet dan niet terzake, de wetgever heeft een grens gesteld aan de aftrek. Naast de 4% kan nog een aftrek worden toegepast voor een evenredig deel van de huurderslasten, dat zijn de kosten aan het pand die normaal gesproken door een huurder worden betaald. De Rechtbank berekende dat Mette in totaal € 4.900 aan gebruiksvergoeding en huurderslasten in aftrek kon brengen.

Commentaar

Een ondernemer kan een privé pand niet aan zijn eenmanszaak verhuren: de eenmanszaak heeft immers geen juridisch zelfstandige positie. De wetgever heeft voor het gebruik van zo'n privé pand in de onderneming een forfaitaire aftrekpost op de winst toegestaan, en wel tot het bedrag van het forfaitaire voordeel in box 3. Voor een pand is dat 4% van de WOZ-waarde, plus een evenredig deel van de huurderslasten. Die aftrekpost moet berekend worden over de periode van het gebruik in de onderneming.

In de berechte casus is sprake van een tijdelijk gebruik van de privé panden in de onderneming; als dat gebruik langer gaat duren moet de ondernemer de panden – verplicht – tot zijn ondernemingsvermogen rekenen.

Terugdraaien herroepelijke schenking: wat kost dat?

19 december 2018

Enkele jaren geleden heb ik mijn dochter een aardig bedrag – een deel van mijn effectenportefeuille – geschonken. Herroepelijk, ik heb bij die schenking afgesproken dat ik die kan terugdraaien als ik zelf het geschonken vermogen weer nodig heb. Dat ligt vast in de schenkingsakte die bij de notaris is gepasseerd. Door vervelende omstandigheden moet ik de schenking (deels) herroepen. Hoe gaat dat financieel uitpakken? Wat moet mijn dochter terugbetalen, het geschonken bedrag, of ook de vruchten – dividenden, koerswinsten – op de geschonken effectenportefeuille? En krijgt zij bij een volledige herroeping het schenkingsrecht dat ze indertijd betaald heeft volledig terug?

Antwoord

Als u de schenking herroept, komt het bedrag van de eerdere schenking weer terug in uw vermogen. Die terugkeer is geen schenking van uw dochter aan u: de oorspronkelijke schenking van u aan uw dochter wordt teruggedraaid. Uw dochter krijgt de indertijd door haar betaalde schenkbelasting weer terug, maar niet volledig. Bij die teruggaaf past de Belastingdienst een korting toe: de wet houdt rekening met het door uw dochter behaalde voordeel op het geschonken vermogen. De schenkbelasting over dat bedrag wordt niet teruggegeven. Dat voordeel wordt in ieder geval gesteld op de (indertijd in box 3 geldende) forfaitaire 4% per jaar. Het terug te geven bedrag aan schenkbelasting is dus geen 100%, maar wat minder. Als u indertijd – stel – uw dochter € 100.000 hebt geschonken, dan heeft zij daar € 10.000 aan schenkbelasting over voldaan (ik heb de vrijstelling bij de schenking gemakshalve even niet meegenomen). Als zij in de afgelopen jaren in totaal € 20.000 aan dividenden en koerswinsten op de geschonken effectenportefeuille heeft gerealiseerd, wordt bij herroeping van de gehele schenking niet de oorspronkelijke € 10.000 schenkbelasting terugbetaald, maar € 10.000 minus 10% over € 20.000 = € 8.000. Als zij door een extreme koerswinst een voordeel op de effectenportefeuille van € 125.000 heeft betaald, krijgt zij de schenkbelasting van € 10.000 niet terug, maar hoeft zij niets bij te betalen.

Of uw dochter alleen het geschonken vermogen moet teruggeven, of ook de vruchten op dat geschonken vermogen hangt er van af wat u indertijd met uw dochter hebt afgesproken. De wet gaat bij de herroepelijke schenking uit van de goederenrechtelijke werking. Dat houdt in dat bij herroeping van de schenking de geschonken vermogensbestanddelen van rechtswege terugkomen in het vermogen van de schenker. Daarbij geldt géén terugwerkende kracht, en daarom hoeft de begiftigde – uw dochter – de vruchten op het geschonken vermogen tijdens haar bezitsperiode niet terug te geven. Maar het kan ook zo zijn dat u met uw dochter bij de schenking niet voor de wettelijke regeling heeft gekozen, maar voor de verbintenisrechtelijke werking. Bij deze opzet moet bij herroeping van de schenking het geschonken vermogen worden teruggeleverd en daarbij kunnen schenker en begiftigde zelf bepalen welke waarde vergoed moet worden. Bij de verbintenisrechtelijke werking kunt u het al dan niet teruggeven van de vruchten samen regelen, bij de goederenrechtelijke werking kan de begiftigde de vruchten behouden. Als u en uw dochter indertijd bij de schenking op dit punt niets hebben afgesproken is de wettelijke regeling van toepassing, de goederenrechtelijke werking.

Verhuur de werkkamer aan uw BV met BTW

20 december 2018

Gaat u, DGA, binnenkort verhuizen en vanuit uw nieuwe woning, in de werkkamer thuis, een deel van uw werkzaamheden voor de BV verrichten? U kunt die werkruimte met BTW belast aan uw BV verhuren. U krijgt dan recht op BTW-af trek voor de bouwkosten en andere kosten van de werkruimte. De Hoge Raad heeft beslist dat de verhuur van een werkkamer aan de eigen BV een economische activiteit is. In de betreffende procedure werd de werkkamer voor ten minste vijf jaar aan de BV ter beschikking gesteld, tegen een redelijke vergoeding. Let op: de verhuur moet plaatsvinden vanuit een maatschap met uw echtgenoot. Als de DGA zelf de werkkamer verhuurt is er geen sprake van BTW-ondernemerschap omdat de daarvoor vereiste zelfstandigheid ontbreekt. Stem de verhuur af met uw BTW-adviseur.

Eigen woning in box 1, eigenwoningschuld in box 3?

19 december 2018

In 2014 heb ik een eigen woning gekocht, voor afgerond € 300.000. Ik heb die woning betaald met een hypothecaire lening van € 250.000 en met mijn spaarcenten van zo'n € 50.000. Op de hypothecaire lening betaal ik thans een rente van 2%; die rentevoet staat voor 10 jaar vast. Mijn fiscale voordeel op die renteaftrek is zo'n 40%, dus 0,8%. Vorig jaar heb ik – onverwachts – een erfenis gekregen van een oudtante, en daardoor heb ik nu een box 3 vermogen van zo'n € 400.000. Als ik het goed heb berekend, komt de belastingdruk op dat vermogen uit op 1,3%. Dat is meer dan de 0,8% belastingbesparing op de hypotheekrente, dus kan ik mijn eigenwoningschuld beter in box 3 opvoeren. Dat levert me 0,5% meer fiscaal voordeel op. Klopt deze opzet? En hoe krijg ik mijn eigenwoningschuld in box 3?

P.S. Mijn huis verkopen is niet aan de orde, en de hypotheek aflossen met mijn box 3 vermogen vind ik geen goed idee.

Antwoord

Uw opzet is cijfermatig correct: de belastingbesparing op uw eigenwoningrente in box 1 is minder dan de belastingdruk op uw box 3 vermogen. En dat verschil zal de komende jaren – bij een gelijkblijvende hypotheekrente – alleen maar groter worden. De renteaftrek voor de eigen woning gaat onder de nieuwe tariefstructuur in de inkomstenbelasting in de komende vier jaar jaarlijks met 3% omlaag, van thans (maximaal) 49,5% naar 37,05% in 2023. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2018: [Belastingplan 2019: Beperking aftrektarief en aftrekposten](#). De box 3-heffing zal in diezelfde periode wel omhoog gaan: de belastingdruk in de tweede schijf, voor een belast vermogen van meer dan € 100.000 en minder dan € 1 miljoen gaat per 1 januari 2019 van 1,30% naar 1,33%.

U bent de eigenwoningschuld aangegaan ná 1 januari 2013, die schuld valt derhalve onder het nieuwe regime. Dat houdt kort gezegd in dat u de hypothecaire lening in 30 jaar tijd moet aflossen tot nihil, tenminste jaarlijks annuïtair. Dat moet vastgelegd zijn in een contractuele verplichting. Als u niet aan die aflossingseis voldoet, is de hypotheekrente niet aftrekbaar: de hypotheek is dan volgens de wet geen eigenwoningschuld meer. Daar ligt het antwoord op uw vraag hoe u de eigenwoningschuld in box 3 moet krijgen: u moet de contractuele verplichting tot aflossing frustreren, door enkele jaren – meer dan incidenteel! – niet het minimaal vereiste bedrag af te lossen. Uiteraard vergt dat overleg met uw hypotheeknemer. U kunt met de instantie een andere aflossing overeenkomen, voor een of meerdere jaren.

Bijkomend voordeel van het verplaatsen van uw eigenwoningschuld naar box 3 is dat u de belasting in box 1 over het eigenwoningforfait minimaliseert. Met de hypotheek in box 3 heeft u geen renteaftrek meer in box 1.

Het inkomen uit uw eigen woning is dan gelijk aan het eigenwoningforfait. En bij zo'n positief voordeel uit de eigenwoning heeft u recht op de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld, de Hillenaftrek. Deze aftrekregeling wordt gefaseerd, in 30 jaar tijd afgebouwd. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2017: [Regeerakkoord Rutte III: Eigenwoningforfait en -renteaftrek](#). Dat betekent dat u dat fiscale voordeel nog vele jaren kunt benutten. Succes bij het overleg met uw hypotheeknemer!

Studeren met een beurs van pa's werkgever

20 december 2018

Studeren kost veel geld. Een uitwonende student heeft volgens het NIBUD als snel zo'n € 1.000 tot € 1.200 per maand aan kosten. De basisbeurs is in het studiejaar 2015/2016 afgeschaft, studenten kunnen nu via DUO geld lenen, krachtens een sociaal leenstelsel. Maar als je als student je niet in de schulden wilt steken, hoe moet je dan je studie bekostigen? Met een studietoelage van pa en ma en een bijbaantje. Of met een toelage van de werkgever van een van je ouders. Deze optie is onlangs in de Tweede Kamer bij de bespreking van het Belastingplan 2019 nadrukkelijk aan de orde gesteld. Reden genoeg voor een toelichting in deze special.

Een bijdrage van de werkgever: de mogelijkheden

Een werkgever kan zijn werknemers een aantrekkelijke arbeidsvoorwaarde bieden door financieel bij te dragen in de studiekosten van hun kinderen. De werkgever kan dat op verschillende manieren fiscaal aantrekkelijk doen. De werkgever kan rechtstreeks een studietoelage toekennen aan het kind van zijn werknemer. Dat kind geniet dat kind 'loon uit een bestaande privaatrechtelijke dienstbetrekking van een ander'.

De werkgever kan ook bijdragen door zijn werknemers in de vrije ruimte van de werkkostenregeling een onbelaste vergoeding te geven – mits voldaan is het gebruikelijkheids criterium – die bestemd is voor de studiekosten van hun kinderen. En werkgevers en werknemers kunnen samen een personeels- of derdenfonds oprichten dat – onder voorwaarden – belastingvrije uitkeringen kan doen voor de studiekosten van kinderen van werknemers.

Een rechtstreekse studietoelage

Werkgevers kunnen de studerende kinderen van hun werknemers een studietoelage toekennen als zij dit maar in een algemene regeling voor al hun werknemers doen. Als een werkgever z'n studietoelage toekent aan het studentenkind van zijn werknemer, geniet die student 'loon uit een bestaande privaatrechtelijke dienstbetrekking van een ander'. Vereist is dan wel dat het studiereglement van de werkgever duidelijk bepaalt dat het studerende kind zelf een rechtstreeks recht op de toelage verkrijgt jegens de werkgever van zijn/haar ouder. Het kind geniet het loon, niet de ouder / werknemer. De student wordt zelf 'werknemer' in de zin van de wet loonbelasting. Aan die status zijn allerlei administratieve verplichtingen verbonden, die de werkgever zal moeten nakomen. De student moet aan zijn werkgever opgeven of terzake van zijn dienstbetrekking de loonheffingskorting wel of niet toegepast moet worden.

De student geniet met zijn toelage loon uit dienstbetrekking van een ander, en dat geeft recht op de algemene heffingskorting. Die bedraagt in 2018 € 2.265, volgend jaar wordt dat € 2.447. Die korting biedt bij een belastingtarief in de eerste schijf van 36,55% (36,65% in 2019) ruimte voor een belastingvrije toelage van € 6.196 (en € 6.676 in 2019). Dat is voor 2019 een toelage van ruim € 550 per maand belastingvrij. Mits de student geen andere belastbare inkomsten heeft.

De praktijk kent volop werkgevers die een dergelijke regeling voor hun personeelsleden toepassen. Het Studiefonds TBI in Rotterdam is een bekend voorbeeld; Philips had tot september 2015 zo'n studieregeling in het Philips-van der Willigenfonds.

PA. WIJ ZIJN COLLEGA'S. MET MIJN
STUDIEBEURS BEN IK OOK IN
LOONDIENST BIJ JOUW WERKGEVER.

ALS IK DAAR MAAR
GEEN LAST MEE KRIJG...

Aftrekbare en niet aftrekbare studiekosten

Een student maakt studiekosten. De site van de Belastingdienst geeft een opsomming van de relevante studiekosten: zie ook [Aftrekbare studiekosten](#)

Aftrekbare studiekosten zijn:

- lesgeld, cursusgeld, collegegeld, examengeld;
- leermiddelen die de onderwijsinstelling verplicht heeft gesteld, zoals een kappersschaar, een hamer, een beitel of schildersbenodigdheden. Hieronder vallen ook boeken, readers, cd-roms en software;
- beschermingsmiddelen die de onderwijsinstelling verplicht heeft gesteld. Denk aan handschoenen, een veiligheidsbril, gehoorbescherming, een kappersschort of stofjas;
- kosten voor EVC-procedures (Erkenning Verworven Competenties);
- afschrijving van duurzame goederen die speciaal voor de studie of opleiding moeten worden gekocht;
- promotiekosten: de kosten van publicatie en de kosten van de voorgeschreven kleding voor de promovendus en de paranimfen tijdens de promotieplechtigheid.

Niet aftrekbaar zijn:

- rente over studieschulden;
- kosten voor levensonderhoud, bijvoorbeeld huisvesting, voeding en kleding;
- reis- en verblijfkosten;
- kosten voor studiereizen of excursies;
- kosten voor (de inrichting van) een werk- of studeerruimte;
- kosten voor een inburgeringscursus;
- computerapparatuur, waaronder tablets, notebooks, internetabonnementen en randapparatuur.

Voor de meeste studenten is een aftrek van studiekosten in de eigen aangifte inkomstenbelasting niet mogelijk. Zodra de student recht heeft op studiefinanciering blokkeert de wet de aftrek. Daarbij is niet van belang of de student gebruik maakt van de studiefinanciering.

Heeft de student geen recht op studiefinanciering, dan is een aftrek toegestaan voor zover hij de kosten zelf heeft voldaan. Een vergoeding van de werkgever vermindert het aftrekbare bedrag. Voor de aftrek geldt ook een drempel € 250.

Een vergoeding van de werkgever voor studiekosten

Veel studenten kunnen hun studiekosten zelf niet aftrekken vanwege het recht op studiefinanciering. En als zij wel recht op aftrek hebben erkent de Belastingdienst veel studiekosten niet als aftrekbare kosten. Kan de werkgever hier ook bijspringen, met een belastingvrije vergoeding voor studiekosten, bij voorkeur naast de hiervoor al genoemde belastingvrije maandelijkse toelage?

Een belastingvrije kostenvergoeding is met de invoering van de werkkostenregeling een stuk lastiger geworden. Onder de werkkostenregeling is het loonbegrip substantieel verruimd: alle vergoedingen en verstrekkingen behoren in beginsel tot het loon. Een werkgever kan onder de werkkostenregeling uitsluitend bij loon uit tegenwoordige dienstbetrekking een belastingvrije vergoeding of verstrekking aan zijn werknemer geven. Als gerichte vrijstelling, of onder de vrije ruimte, derhalve als eindheffingsloon dat de werkgever ook als zodanig moet 'aanwijzen' om dat onbelast te houden. Zie ook BelastingBelangen, februari 2018: [WKR: algemene aanwijzing van eindheffingsloon](#).

De student met een rechtstreekse studietoelage van de werkgever van zijn ouder is zelf werknemer en (ook) in loondienst bij die werkgever. Hij geniet dat loon 'uit een bestaande privaatrechtelijke dienstbetrekking van een ander'. De vraag rijst of dat loon uit tegenwoordige of vroegere dienstbetrekking is. De student verricht geen arbeid, en voor Financiën lijkt dat – zo blijkt uit een Kamerstuk inzake het Belastingplan 2019 – voldoende om te concluderen tot loon uit vroegere dienstbetrekking. Dat verhindert een belastingvrije vergoeding van studiekosten.

Daar kan het nodige tegenin worden gebracht. De student/werknemer geniet zijn loon op afgeleide wijze, vanuit de dienstbetrekking van zijn ouder, en bij die dienstbetrekking is overduidelijk sprake van loon uit tegenwoordige dienstbetrekking. Het bekende laatste woord is hier nog niet over gezegd.

Een personeels- of derdenfonds

De Loonbelasting kent ook nog een andere mogelijkheid voor een fiscaal vriendelijke tegemoetkoming voor de studerende kinderen van werknemers: het derdenfonds.

Zo'n derdenfonds kan onbelaste uitkeringen doen om een werknemer te ondersteunen bij persoonlijke ongelukkige omstandigheden, maar ook om bij te dragen in de studiekosten van zijn kinderen kosten. Het fonds heeft meestal de vorm van een stichting, met een bestuur dat bestaat uit medewerkers van het bedrijf.

De wet stelt de volgende voorwaarden voor belastingvrije uitkeringen door zo'n fonds:

- de uitkeringen en verstrekkingen hebben géén betrekking op uitgaven voor adoptie, overlijden, ziekte, invaliditeit en bevalling;
- de medewerker heeft geen recht – geen aanspraak – op de uitkeringen of verstrekkingen. Het fonds moet de uitkeringen onverplicht doen;
- de werkgever en medewerkers hebben in de laatste vijf jaar tenminste evenveel aan het fonds bijgedragen.

De Belastingdienst legt die laatste voorwaarde zo uit dat het fonds ten minste vijf jaar moet hebben bestaan voordat er vrije uitkeringen kunnen worden gedaan, én dat de werkgever en medewerkers in die vijf jaar tenminste evenveel in het fonds hebben bijgedragen. De Hoge Raad is het daar niet mee eens, zo blijkt uit enkele recente arresten.

Zie ook BelastingBelangen, juni 2012: [Uitkeringen uit personeelsfonds vrijgesteld?](#) en augustus 2013: [Het personeelsfonds met vrije uitkeringen](#).

Studerende kinderen van de DGA

De voorgaande regelingen zijn steeds beschreven als een mogelijkheid voor studenten-kinderen van alle werknemers van een werkgever. Een DGA kan die regelingen in zijn BV ook toepassen voor zijn studerende kinderen. In de loonbelasting is geen beperking opgenomen: iedere werkgever kan zo'n studiekostenregeling instellen. Waar de DGA wel op moet letten is dat het invoeren van een of meer van de beschreven regelingen met een zakelijk motief plaatsvindt. Als het aandeelhoudersmotief prevaleert kan de Belastingdienst de regeling en de daaruit gedane uitkeringen kwalificeren als een uitdeling van winst aan de DGA.

DGA: vergeet niet uw pensioen af te kopen!

20 december 2018

Hebt u DGA uw pensioen in eigen beheer vorig jaar niet afgekocht? Omdat u de vereiste liquide middelen voor de afdracht van loonheffing niet beschikbaar had? Of omdat uw echtgenoot moeilijk deed? Dit jaar biedt u een nieuwe ronde, met nieuwe kansen. Ga na of u uw pensioen in eigen beheer niet alsnog in 2018 kunt afkopen. Dit jaar krijgt u nog een belastingvrije korting van 25% op de fiscale waardering van uw pensioen in eigen beheer per ultimo 2015. Volgend jaar wordt dat 19,5%, en per 1 januari 2020 is de kortingsregeling vervallen. Zie ook BelastingBelangen, april 2018: [Afkoop pensioen in eigen beheer: een groot succes](#).

Langlopende liquidatie, toch MKB-winstvrijstelling?

19 december 2018

Medio 2015 heb ik mijn eenmanszaak gestaakt. De bedrijfsbeëindiging is fiscaal in 2015 afgewikkeld, met uitzondering van mijn bedrijfspand. Ik heb dat pand medio 2015 te koop aangeboden, maar dat vlotte niet erg. Het is een langlopende liquidatie geworden: het pand heeft ruim drie jaar te koop gestaan, en nu heb ik eindelijk een koper. Ik verwacht nog een leuke boekwinst op dat pand te maken, en die zal ik als nagekomen bedrijfsbate tot mijn inkomen moeten rekenen. Kan ik op die winst nog de 14% MKB-winstvrijstelling in aftrek brengen nu ik feitelijk geen ondernemer meer ben?

Antwoord

De MKB-winstvrijstelling komt toe aan de belastingplichtige die als ondernemer winst geniet uit een of meer ondernemingen. De fiscale status van ondernemer is beslissend voor deze vrijstelling. Niet vereist is dat de ondernemer voldoet aan het urencriterium: de 1.225 ureneis geldt niet voor de MKB-winstvrijstelling. Strikt genomen bent u geen ondernemer meer: u heeft uw eenmanszaak medio 2015 gestaakt en die bedrijfsbeëindiging in fiscaal afgewikkeld. Volgens de letter van de wet heeft u dan ook geen recht meer op de MKB-winstvrijstelling.

Gelukkig voor u – en vele andere oud-ondernemers – heeft de Hoge Raad een paar jaar geleden anders beslist. Als een oud-ondernemer een nagekomen bedrijfsbate geniet in een jaar waarin geen sprake meer is van het feitelijk uitoefenen van een onderneming, heeft hij toch recht op de MKB-winstvrijstelling.

Ons hoogste rechtscollege heeft deze gunstige beslissing gemotiveerd met een verwijzing naar de bedoeling van de wetgever. De MKB-winstvrijstelling is een tariefmaatregel: de wetgever heeft met het invoeren van deze vrijstelling een tariefverlaging voor ondernemers tot stand willen brengen. Het ligt daarom voor de hand de vrijstelling te laten gelden voor de totale winst die een ondernemer geniet, ook voor een nagekomen bedrijfsbate. De wet koppelt de vrijstelling aan de fiscale status van ondernemer, maar er is geen reden om aan te nemen dat de wetgever daarmee de bedoeling heeft gehad om de vrijstelling niet toe te staan voor winst die verantwoord wordt in een jaar waarin die onderneming niet meer voor rekening van de belastingplichtige wordt gedreven. De wetsgeschiedenis van de MKB-winstvrijstelling is op dit punt glashelder: de vrijstelling geldt ook voor een nagekomen bedrijfsbate.

In 'dienstbetrekking' voor de AB-doorschuiфregeling?

19 december 2018

Mijn vader wil over een paar jaar zijn onderneming aan mij overdragen. Bij die bedrijfsoverdracht – door middel van een schenking van aandelen in de holding-BV – willen we gebruik maken van de doorschuiфregeling voor de aanmerkelijkbelangheffing én de bedrijfsopvolgingsregeling in de successiewet. Met die twee gunstregelingen kunnen we een directe belastingheffing bij de bedrijfsopvolging en de daarmee samenhangende overdracht van vermogen voorkomen. Om de doorschuiфregeling voor de aanmerkelijkbelangheffing te kunnen toepassen moet ik als bedrijfsopvolger drie jaar – 36 maanden – in dienstbetrekking zijn bij Pa's holding-BV, de BV waarin de aandelen worden geschonken. Kan ik aan deze eis inzake de dienstbetrekking ook voldoen als ik die drie jaar vanuit mijn eigen BV werkzaamheden verricht voor de werk-BV van mijn vader, met een managementovereenkomst tegen een zakelijk verantwoorde fee?

Antwoord

Ja, dat gaat lukken.

Voor de toepassing van de doorschuiффaciliteit voor de aanmerkelijkbelangheffing is vereist dat de BV een onderneming drijft en ondernemingsvermogen heeft, én dat een pakket aanmerkelijkbelangaandelen in die BV worden geschonken aan een persoon die – direct voorafgaand aan de schenking – 36 maanden in loondienst is van die vennootschap. Aan deze 'dienstbetrekking' worden geen nadere eisen gesteld, noch aan de kwaliteit van de werknemer, noch aan de arbeidstijd. Er moet wel voldaan worden aan de reguliere vereisten van werknemerschap, zoals de gezagsverhouding, het verrichten van arbeid en het genieten van loon.

De wet eist een dienstbetrekking van de bedrijfsopvolger bij de BV waarin de aandelen worden geschonken. In uw situatie is dat de holding-BV van uw vader. Die wettelijke eis is versoepeld in de uitvoeringsregeling inkomstenbelasting. Daarin is goedgekeurd dat een dienstbetrekking (van 36 maanden) bij een werkmaatschappij van de holding-BV van uw vader ook volstaat.

De minister van Financiën heeft indertijd bij de behandeling van deze doorschuiффregeling in de Eerste Kamer een nog verdergaande toezegging gedaan. Die toezegging is in een beleidsbesluit van maart van dit jaar vastgelegd. Financiën keurt goed dat aan de vereiste dienstbetrekking ook is voldaan als de bedrijfsopvolger – 36 maanden direct voorafgaand aan de schenking van de aandelen – vanuit zijn eigen persoonlijke houdstervenootschap, of vanuit een daaronder ressorterende werk-BV werkzaamheden verricht voor een BV van de schenker. De bedrijfsopvolger moet dan wel jegens de inspecteur aannemelijk maken dat die werkzaamheden krachtens een (management)overeenkomst tegen een reële vergoeding worden verricht.

Check uw premiebeschikking Werkhervattingskas

20 december 2018

Bij de premieheffing werknemersverzekeringen gaat er nogal eens wat mis. Het UWV hanteert een onjuiste sectorindeling of maakt fouten in de berekening waardoor u als werkgever voor een te hoog bedrag wordt aangeslagen.

Laat uw jaarafrekening – de beschikking die u eind van het jaar altijd krijgt – controleren door uw loonadviseur. Dat kan u een onverwachte besparing opleveren.

BOR: van gewone aandelen naar prefs?

19 december 2018

Bij het overlijden van onze vader, twee jaar geleden, hebben mijn twee zusters en ik – zijn erfgenamen – alle aandelen in zijn holding-BV geërfd. Die BV voert de directie en het management over twee werk-bv's; gezamenlijk drijven de BV's een materiele onderneming. Bij de vererving van de aandelen hebben wij gebruik gemaakt van de bedrijfsopvolgingsregeling in de successiewet. Mijn twee zussen en ik hebben ieder een derde van de aandelen in de holding-BV; wij zijn gelijkgerechtigd, ook qua stemrecht. Van ons drieën ben ik de enige die in de zaak werkt; mijn twee zussen hebben andere bezigheden. En daar wringt de schoen. Ik doe het werk in de zaak – en dat is echt veel meer dan een dagtaak – en ik moet de opbrengsten daarvan met mijn twee zussen delen terwijl zij zich nooit in de zaak laten zien. Ik krijg een adequaat salaris vanuit de holding-BV, maar dat vind ik onvoldoende recht doen aan onze verschillende posities in de onderneming. Ik ben van plan om mijn zussen voor te stellen om hun (gewone) aandelen in de holding-BV om te zetten naar preferente aandelen, met een vast dividend van – stel – 7%. Zij blijven dan meedelen in de bedrijfsresultaten, maar dan wel op een meer reële basis. Ik denk dat zij daar wel mee akkoord zullen gaan: onze onderlinge verstandhouding is verder prima. Kan ik zo'n omzetting van aandelen zonder problemen doorvoeren?

Antwoord

Nee, dat kunt u niet!

De bedrijfsopvolgingsregeling (BOR) in de Successiewet kent een substantiële vrijstelling, en die vrijstelling is voorwaardelijk! Een van de voorwaarden is de voortzettingseis. In uw situatie houdt dat in dat de holding-BV de gehele onderneming met haar werk-BV's vijf jaar lang (na de vererving) moet voortzetten én dat de aandeelhouders / verkrijgers hun aandelen in de holding-BV vijf jaar moeten behouden. Als de holding-BV in die vijfjaarsperiode haar onderneming ofwel de aandelen in de werk-BV's verkoopt, of als de aandeelhouders / verkrijgers in die periode hun aandelen in de holding-BV verkopen wordt niet langer aan de voortzettingseis voldaan. Het gevolg is dan dat de BOR wordt teruggenomen en de erfgenamen alsnog erfbelasting moeten betalen over de waarde van de aandelen in de holding-BV bij het overlijden van de erflater, uw vader.

De wet noemt in dit verband niet alleen het verkopen van de aandelen door de aandeelhouders / verkrijgers, maar ook de omzetting van die aandelen in preferente aandelen, of het op een andere wijze beperken van de aanspraak op toekomstige winsten of waardeontwikkelingen. En dat is precies wat er gebeurt als de aandelen van uw twee medeaandeelhouders worden omgezet in preferente aandelen, ofwel op een andere manier worden 'uitgekled'. Als die omzetting binnen de vijfjaarstermijn plaatsvindt verspeelt u de vrijstelling van de BOR. Dat kan niet de bedoeling zijn. U moet met deze reorganisatie wachten tot de vijfjaarstermijn is verstreken!

JULLIE BELANG IN DE ZAAK
VAN PA IS TE GROOT.
IK WIL JULLIE AANDELEN
OMZETTEN IN PREFS.

WAT LEVERT ONS DAT OP?

Stakingslijfrentepremie in aftrek op ZVW-inkomen

17 december 2018

De IB-ondernemer die zijn onderneming staakt moet de oudedagsreserve tot de stakingswinst rekenen. De ondernemer kan een directe belastingheffing over die winst voorkomen door die stakingswinst om te zetten in een lijfrente. De Hoge Raad heeft recent beslist dat zo'n lijfrentepremie in mindering komt op het bijdrage-inkomen voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet (ZVW). De Hoge Raad voorkomt zo een ongelijke behandeling tussen werknemers en zelfstandigen bij de opbouw van een oudedagsvoorziening met een lijfrente.

Leen Heer staakte zijn onderneming in 2014. Zijn belastbare winst over 2014 was € 18.305, zijn stakingswinst bestond volledig uit de opgeheven oudedagsreserve. Leen betaalde € 18.500 als stakingslijfrentepremie aan verzekeraar Z en bracht dat bedrag in mindering op zijn inkomen uit werk en woning. De inspecteur legde hem een aanslag inkomensafhankelijke ZVW-bijdrage op naar een bijdrage-inkomen van € 18.305. Leen verzette zich daartegen: hij stelde dat de betaalde lijfrentepremie in aftrek moest worden gebracht op dat bijdrage-inkomen. Hof Den Haag was het daar mee eens. Het Haagse Hof stelde vast dat de wet die aftrek niet toestaat en dat leidt tot een ongelijke behandeling van werknemers en zelfstandigen die hun pensioen opbouwen door middel van een lijfrente. Volgens het Hof bestaat daarvoor geen rechtvaardiging. Het Hof achtte zich niet bevoegd om dat verschil weg te nemen: de wetgever moet dat rechtsherstel doorvoeren. De Hoge Raad bood wél rechtsherstel in cassatie.

Ons hoogste rechtscollege stelde vast dat de opbouw van oudedagsvoorzieningen voor de toepassing van de Zorgverzekeringswet voor werknemers en ondernemers ongelijk geregeld is. Voor een werknemer is de ZVW-grondslag gelijk aan zijn loon. Een bijdrage van de werknemer voor zijn pensioen komt in mindering op dat loon; de aanspraak op pensioen behoort niet tot dat loon. Voor een ondernemer is de winst uit onderneming de grondslag voor de ZVW-bijdrage. Bij de berekening van die winst komt een toevoeging aan de oudedagsreserve in mindering op de winst. De wetgever heeft deze twee situaties gelijk behandeld. Als een werknemer of een ondernemer vervolgens een lijfrentepremie betaalt voor een aanvullende oudedagsvoorziening worden zij ook gelijk behandeld: die premie komt niet in aftrek op de grondslag voor de ZVW. Dat is ook het geval als een ondernemer de lijfrentepremie betaalt uit zijn stakingswinst vanwege de verplichte opheffing van zijn oudedagsreserve. Dat leidt wél tot een ongelijke behandeling van werknemers en ondernemers. Het opheffen van de oudedagsreserve bij staking van de onderneming leidt tot een hogere winst uit onderneming, en als de ondernemer dat bedrag vervolgens benut voor de aankoop van een lijfrente komt dat niet in aftrek op het ZVW-bijdrage inkomen. De Hoge Raad vindt dat onterecht: pas door de aankoop van de lijfrente ontstaat een aanspraak op uitkeringen, de oudedagsreserve komt dan pas volledig tot zijn recht. De oudedagsreserve zelf is niet meer dan een reservering; die voorziet nog niet in een oudedagsvoorziening, die ontstaat pas bij omzetting van de oudedagsreserve in een lijfrente. Volgens ons hoogste rechtscollege is er geen objectieve en redelijke rechtvaardiging voor de ongelijke behandeling. De Hoge Raad stelde het bijdrage-inkomen ZVW vast op nihil.

Commentaar

Goed nieuws voor IB-ondernemers! Dit arrest betekent een lagere ZVW-heffing bij staking van de onderneming. Financiën moet de wet aanpassen en die in overeenstemming brengen met deze beslissing van de Hoge Raad.

BTW: verbreek fiscale eenheid, met een STAK

20 december 2018

Bij een fiscale eenheid voor de omzetbelasting zijn alle tot die eenheid behorende vennootschappen hoofdelijk aansprakelijk voor de BTW-schuld. Zit één van de betrokken vennootschappen in financieel zwaar weer? Overweeg dan de fiscale eenheid met die vennootschap te verbreken. Bijvoorbeeld door de aandelen in die BV te certificeren. Let op: de Stichting Administratiekantoor moet dan wel een ander bestuur hebben dan de bestuurder(s) van de houdstermaatschappij.

De verbreking van de fiscale eenheid voor wat betreft de aansprakelijkheid gaat in op het tijdstip dat de Belastingdienst een beschikking heeft afgegeven waarbij de eenheid wordt verbroken.

Naar het museum? De fiscus gaat mee...

18 december 2018

De Stichting Museumkaart moet de gebruikersgegevens van de houder van een museumkaart aan de Belastingdienst verstrekken. De stichting weigerde dat met een beroep op de privacy, maar in een kort geding besliste de rechter dat het belang van een juiste belastingheffing zwaarder weegt dan de privacy van de kaarthouder.

De Stichting Museumkaart geeft een museumkaart uit waarmee een kaarthouder een jaar lang toegang heeft tot ruim 400 musea in Nederland. De Stichting heeft per kaarthouder een account waarop diens persoonsgegevens en de gegevens van zijn museumbezoek staan geregistreerd. De Belastingdienst vroeg in maart 2017 bij de Stichting de gegevens op van kaarthouder NN. Die uitvraag vond plaats in het kader van een woonplaatsonderzoek bij NN, die stelde niet in Nederland te wonen. De inspecteur wilde weten op welke datum en op welke locatie(s) NN zijn museumkaart had gebruikt, van januari 2014 tot maart 2017. De stichting weigerde die informatie te verstrekken, waarop de Staat een kort geding aan spande en de informatie vorderde op straffe van een dwangsom. De stichting verweerde zich en stelde in kort geding dat de Belastingdienst geen spoedeisend belang had bij de gevraagde informatie én dat het verstrekken daarvan een enorme inbreuk betekende op de privacy van de kaarthouder, terwijl het belang van diens museumbezoek voor het vaststellen van zijn woonplaats uiterst gering was.

De rechter besliste dat de Belastingdienst aannemelijk had gemaakt dat de gevraagde gegevens van belang konden zijn voor een juiste belastingheffing. Bij de beoordeling van de woonplaats van een belastingplichtig zijn alle feiten en omstandigheden van belang, ook de vrijetijdsbesteding van de betreffende persoon. De Belastingdienst had een spoedeisend belang om over de gevraagde gegevens te kunnen beschikken. Het ging om gegevens vanaf 2014 en de Belastingdienst moest snel over alle relevante gegevens kunnen beschikken om de aanslag over dat jaar tijdig te kunnen opleggen. De kortgedingrechter was het eens met de stichting dat het verstrekken van de gegevens een aantasting was van de privacy van de betrokkene, maar het algemene belang van een correcte belastingheffing weegt zwaarder dan dat privébelang.

De rechter veroordeelde de Stichting Museumkaart om de gevorderde informatie binnen 14 dagen na de uitspraak te verstrekken, met een dwangsom van € 5.000 voor iedere dag dat de Stichting daar niet aan voldeed, met een maximum van € 100.000.

Commentaar

De Belastingdienst heeft een ongekende datahonger. Hoe meer data, des te beter de 'informatiegestuurde subjectgerichte handhavingsregie' kan worden gevoerd. De data van de museumkaart kunnen gekoppeld worden aan de data van diverse creditcards – zie ook BelastingBelangen, april 2017: [Belastingdienst krijgt gegevens AMEX-kaarthouders](#) – en daarmee kan de binnenlandse belastingplicht van een – naar eigen zeggen – in het buitenland wonende belastingbetaler worden vastgesteld. Zie ook BelastingBelangen, oktober 2018: [Aanpak verhuuld vermogen in het buitenland](#).

Aanpassing 30%-regeling: informeer uw expats

20 december 2018

De 30%-regeling is een fiscale regeling voor vergoeding van extraterritoriale kosten van expats – werknemers met een specifieke deskundigheid – die tijdelijk in Nederland werken. De werkgever mag een forfaitaire vergoeding van maximaal 30% van het loon aanwijzen als onbelaste vergoeding ter compensatie van die extraterritoriale kosten. De werkgever kan er ook voor kiezen om de werkelijke extraterritoriale kosten belastingvrij te vergoeden.

Per 1 januari 2019 wordt de looptijd van deze regeling met drie jaar verkort, van maximaal acht jaar naar maximaal vijf jaar. Voor expats die op 1 januari 2019 onder de 30%-regeling vallen wordt overgangsrecht ingevoerd. Daarbij geldt het volgende:

- als de einddatum van de lopende regeling in 2019 of 2020 valt wordt de regeling niet per 1 januari 2019 beëindigd, maar per de eerder vastgestelde einddatum in 2019 of 2020.
- als de einddatum van de lopende regeling in 2021, 2022 of 2023 valt, wordt de regeling per 31 december 2020 beëindigd.
- als de einddatum van de lopende regeling in of na 2024 valt wordt de looptijd met drie jaar verkort.

Als u expats onder de 30%-regeling in dienst hebt moet u per werknemer nagaan in welke categorie hij/zij valt, zodat u tijdig – samen met de expat – maatregelen kunt nemen om het wegvallen van die regeling op te vangen.

Borgstelling: geen vergoeding, geen aftrekbaar verlies

18 december 2018

De directeur-grotaandeelhouder die bij de bank borg staat voor zijn BV, moet daarvoor een zakelijke vergoeding – een borgstellingsprovisie – bij de BV bedingen. De DGA moet die vergoeding tot zijn inkomen in box 1 rekenen, onder de terbeschikkingstellingsregeling, voor de BV is dat een kostenpost. Als de DGA en zijn BV geen reële vergoeding afspreken, is de borgstelling onzakelijk. En dat heeft averechtse fiscale gevolgen als de DGA als borg wordt uitgewonnen, zo blijkt uit een recente uitspraak van Rechtbank Noord-Holland.

Nico Tine was directeur-grotaandeelhouder van BV X, een holding met meerdere werk-BV's. De BV had bij de Z-bank een kredietfaciliteit van € 700.000. De bank had daarbij als zekerheid een pandrecht op de meeste activa van de BV bedongen. Daarnaast had Nico zich voor zijn BV borg gesteld. Hij had ter zake geen zekerheden bedongen en ook geen borgstellingsvergoeding afgesproken. Begin 2008 kwamen BV X en haar werk-BV's in zwaar weer. Toch verhoogde de Z-bank in december 2010 de kredietfaciliteit tot € 825.000, onder stringente voorwaarden en aanvullende zekerheden. Nico's borgstelling bleef daarbij gehandhaafd, daarnaast verleende hij aanvullende zekerheid op een privé geldvordering. Twee jaar later beëindigde de bank de kredietfaciliteit omdat de BV niet meer voldeed aan haar rente- en aflossingsverplichtingen.

In mei 2014 werd Nico als borg aangesproken. Na overleg kwam hij met de bank overeen om zijn verplichtingen uit de borgstelling af te kopen voor € 70.000. Dat bedrag bracht hij in aftrek op zijn inkomen in box 1. De inspecteur weigerde de aftrek omdat de borgstelling onzakelijk was. De DGA had als borg geen borgstellingsprovisie bedongen, en daardoor had hij bij het aangaan van de borgstelling een onzakelijk debiteurenrisico aanvaard. Dat verhinderde de aftrek van het verlies uit borgstelling.

Rechtbank Noord-Holland stelde de inspecteur in het gelijk.

De inspecteur had met de door hem gestelde feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt dat belanghebbende zich als aandeelhouder borg had gesteld. Bij het aangaan van de borgstelling had hij een debiteurenrisico aanvaard dat een onafhankelijke derde onder overigens dezelfde voorwaarden en omstandigheden niet zou hebben aanvaard. Er was geen schriftelijke overeenkomst tussen belanghebbende en zijn BV inzake de borgstelling, belanghebbende had geen borgstellingsprovisie of enige andere vergoeding als borg ontvangen en ook geen zekerheden bedongen. Bij de uitbreiding van de kredietfaciliteit in 2010 had de bank aanvullende zekerheden geëist; belanghebbende had de voorwaarden voor zijn borgstelling niet aangepast. Integendeel: hij had aanvaard dat hij met een nog groter deel van zijn vermogen zekerheid ging bieden aan de bank, zonder dat daar een vergoeding van BV X tegenover stond.

De Rechtbank besliste dat belanghebbende de borgstelling onder zodanige voorwaarden en omstandigheden was aangegaan dat hij daarbij een debiteurenrisico had aanvaard dat een onafhankelijke derde op dat moment niet onder vergelijkbare voorwaarden zou hebben aanvaard, ook niet voor een hogere – niet van de winst – afhankelijke vergoeding. Belanghebbende kon het verlies niet in aftrek brengen op zijn inkomen in box 1.

Commentaar

Dit is geen voorbeeld ter navolging. Voor een zakelijke opzet van de borgstelling zie BelastingBelangen, februari 2015: [De DGA als borg voor zijn BV](#).

Vraag vóór 1 januari 2019 KOR-ontheffing

20 december 2018

Verwacht u, BTW-ondernemer, dat u in 2019 de kleine ondernemersregeling (KOR) in de omzetbelasting kunt toepassen? Dat u op jaarbasis per saldo minder dan € 1.345 aan BTW verschuldigd bent? Dan kunt u de Belastingdienst verzoeken om ontheffing van de administratieve verplichtingen voor de omzetbelasting. Bij ontheffing hoeft u geen BTW-facturen uit te reiken en geen BTW-aangiften in te dienen. Dat scheelt u tijd en kosten.

Om voor ontheffing in 2019 in aanmerking te komen moet u het verzoek vóór 1 januari 2019 bij de Belastingdienst indienen. Vergeet u het niet?

60 vennoten in de firma: fictieve dienstbetrekking

17 december 2018

Een firma met 60 vennoten: dat is een vrijwel ondenkbare combinatie. 60 ondernemers die met elkaar één onderneming drijven! De samenwerking – als ondernemers – in een firma vereist op zijn minst een zekere mate van gelijkwaardigheid, en dat lijkt met 60 vennoten onmogelijk in te vullen. Hof Den Haag komt ook tot die beslissing: de vennoten zijn geen ondernemer, geen ZZP-er, er is sprake van een fictieve dienstbetrekking als gelijkgestelde.

De firma Snel & Goedkoop verrichtte koeriersdiensten: de firma had zo'n 60 vennoten. Vennoot Ko de Kraker had de dagelijkse leiding, vennoot Ben Bouten beschikte over de vereiste vakbekwaamheid voor het beroepsgoederenvervoer: hij had de vereiste vervoersvergunning. Alle andere vennoten waren chauffeur. De Belastingdienst was in 2007 akkoord gegaan met de fiscale kwalificatie van de chauffeurs als zelfstandig ondernemer. In maart 2013 kwam de inspecteur daar op terug: hij deelde de firma mee dat zij aangifte loonheffingen moest doen voor de chauffeurs. Toen de firma dat niet deed, legde de inspecteur naheffingsaanslagen loonheffingen op over 2013 en 2014. De firma ging daartegen in beroep. Hof Den Haag besliste dat niet voldaan was aan de voor een samenwerking in een firma vereiste mate van gelijkwaardigheid. De firma miste realiteitsgehalte ten opzichte van de chauffeurs. Op grond van de door de inspecteur aannemelijk gemaakte feiten en omstandigheden kwam het Hof tot de conclusie dat de chauffeurs arbeid voor derden verrichtten door tussenkomst van de firma. Die arbeid werd persoonlijk verricht; de chauffeurs konden zich niet laten vervangen zonder toestemming van de firma. Het Hof concludeerde dat er sprake was van een schijnconstructie: de chauffeurs werden steeds aan dezelfde opdrachtgevers ter beschikking gesteld om voor die derde – onder diens leiding en toezicht – vervoerswerkzaamheden te verrichten die de firma met die opdrachtgever was overeengekomen. De chauffeurs waren – ook – geen zelfstandige ondernemers: geen van hen beschikte over de vereiste vervoersvergunning, geen van de hen had een eigen bestelbus, zij traden niet zelfstandig op naar buiten en zij hadden nagenoeg geen vrijheid om hun route en de werkzaamheden zelf in te delen. De arbeidsverhouding tussen de firma en de chauffeurs moest volgens het Hof worden aangemerkt als een fictieve dienstbetrekking: zij verrichtten persoonlijke arbeid tegen beloning en hun arbeidsverhouding kon maatschappelijk gelijk gesteld worden aan een dienstbetrekking. De firma ging in cassatie tegen deze afwijzende uitspraak, zonder succes. De Hoge Raad heeft het cassatieberoep zonder nadere motivering ongegrond verklaard.

Commentaar

Een firma met 60 vennoten is ondenkbaar: 60 kapiteins op één schip is al te veel van het goede. Hof Den Haag komt ook tot die conclusie, er is sprake van een schijnconstructie. De vennoten-chauffeurs zijn geen zelfstandige ondernemers, geen zzp-ers, zij zijn als gelijkgestelden (fictief) in loondienst bij de firma. Dat deze opzet niet kon slagen zal u niet verbazen.

Pak de investeringsaftrek: nog snel aanbetalen

20 december 2018

Als u als ondernemer dit jaar in een bedrijfsmiddel hebt geïnvesteerd, maar dat nog niet in gebruik hebt genomen, kunt u de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA) op die investering niet op de winst 2018 in aftrek brengen. Die aftrekpost schuift door naar 2019. U kunt dat voorkomen door nog dit jaar een aanbetaling te doen op de investering, en wel tot het bedrag van de KIA. Dan krijgt u de aftrek wél op uw winst over 2018.

Check ook uw investeringen in 2018 en de geplande investeringen in 2019. De hoogte van de KIA is afhankelijk van het totaal aan investeringen in een kalenderjaar. Soms is het voordelig om in de tijd te 'schuiven' met investeringen.

Geen rentenadeel fiscus: geen/toch wél belastingrente

17 december 2018

Hof Den Haag heeft recent beslist dat de Belastingdienst geen belastingrente in rekening kan brengen over de tijdvakken waarin de verschuldigde belasting al op rekening van de Belastingdienst stond. De Belastingdienst lijdt dan immers geen rentenadeel. De belanghebbende in deze procedure beriep zich volgens het Hof terecht op de verslagen van de Landelijke vakgroep Formeel recht waarin deze beleidslijn staat beschreven.

De vakgroep heeft dit begunstigend beleid inmiddels beëindigd: de vakgroep ziet geen ruimte meer om de belastingrente te matigen, enkel vanwege de omstandigheid dat rente berekend is over de periode waarin het geld al bij de Belastingdienst was.

Rechtbank Den Haag heeft onlangs beslist dat de Belastingdienst geen rente kon berekenen over de periode dat de verschuldigde belasting al op de rekening van de Belastingdienst stond. Zie ook BelastingBelangen, augustus 2018: [Belastingrente: versoepeld en gematigd](#).

Hof Den Haag heeft deze uitspraak bevestigd. Het Hof besliste dat belanghebbende terecht een beroep deed op het verslag (van 23 november 2015) van de Landelijke vakgroep Formeel recht waarin vermeld is dat het – bij een juiste wetstoepassing! – kan voorkomen dat de Belastingdienst rente berekent over een periode waarin de verschuldigde belasting al op de rekening van de Belastingdienst staat, dat de Belastingdienst dan geen rentenadeel lijdt en dat het reëel is om de in rekening gebrachte belastingrente op verzoek te verminderen. Dit verslag is met een verzoek krachtens de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) openbaar gemaakt. Volgens het Hof moet deze passage uit dat verslag aangemerkt worden als begunstigend beleid in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Het Hof verwierp de stelling van de inspecteur dat de verslagen van de Landelijke vakgroep Formeel recht interne stukken zijn en dat de leiding van de Belastingdienst inspecteurs op geen enkele wijze heeft opgedragen om beleid inzake de belastingrente te ontwikkelen.

Het Hof besliste dat belanghebbende zich mocht beroepen op het rechtens te beschermen vertrouwen dat bij haar was gewekt. Zij kon op toepassing van dit beleid blijven rekenen, op grond van het vertrouwensbeginsel, totdat Financiën dat beleid uitdrukkelijk had ingetrokken of gewijzigd. Het Hof stelde vast dat de staatssecretaris van Financiën dat heeft gedaan bij zijn brief van 8 december 2017. In deze brief is een passage opgenomen uit het verslag van de Landelijke vakgroep Formeel recht (van 19 juni 2017) waarin vermeld is dat er geen ruimte meer is om belastingrente te matigen, enkel vanwege de omstandigheid dat die rente berekend is over de periode waarin het geld al op rekening van de Belastingdienst staat. Die intrekking kon belanghebbende niet worden tegengeworpen aangezien de betwiste belastingaanslagen van eerdere datum waren. Het Hof bevestigde de uitspraak van de Rechtbank.

Commentaar

De belanghebbende in deze procedure kan het begunstigend beleid van de Belastingdienst nog benutten (zij het dat Financiën deze zaak naar verwachting nog wel aan de Hoge Raad zal voorleggen). Voor alle andere belastingplichtigen kan dat niet meer! Het begunstigend beleid – geen belastingrente over de periode dat de verschuldigde belasting al op rekening van de Belastingdienst staat – is direct na de openbaarmaking daarvan beëindigd. De Landelijke vakgroep Formeel recht is nu van mening dat er geen reden is om de belastingrente te matigen over een tijdvak dat de verschuldigde belasting al bij de Belastingdienst is. Dat standpunt sluit aan bij de wettelijke regeling van de belastingrente. Hier ligt een schone taak voor de wetgever: in de wet moet worden vastgelegd dat wanneer de Belastingdienst geen rentenadeel lijdt, er geen reden is om de belastingbetaler rente in rekening te brengen!

BTW-schuld 2017: aangeven via BTW-suppletie

20 december 2018

Hebt u, ondernemer, op de balans van de zaak per ultimo 2017 nog een BTW-schuld staan? Meld deze schuld dan zo snel mogelijk bij de Belastingdienst middels een 'suppletie omzetbelasting'. U voorkomt dan dat de belastingrente en boete verder oplopen.

Let op: de suppletie moet worden gedaan vóórdat u weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de Belastingdienst bekend is of bekend zal worden met de onjuiste of onvolledige BTW-afdracht.

Een suppletie is niet meer tijdig als de Belastingdienst een controle heeft aangekondigd.

In de aangifte inkomsten- of vennootschapsbelasting moet de BTW-positie worden toegelicht. Als u over 2017 nog een BTW-suppletie moet indienen, moet u dat doen vóór indiening van de aangifte inkomsten- of vennootschapsbelasting.

De ondernemer die tijdig een suppletieaangifte doet, krijgt alleen een verzuimboete wegens het niet of niet tijdig betalen van de verschuldigde BTW. De boete bij zo'n 'vrijwillige verbetering' bedraagt 5%, met een maximum van € 5.278. De boete blijft achterwege als de suppletie BTW niet hoger is dan € 20.000 of 10% van de eerder per saldo betaalde of terugontvangen BTW over dat tijdvak.

Als de ondernemer niet tijdig een suppletieaangifte indient, kan de Belastingdienst een aanvullende vergrijpboete – van maximaal 100% – opleggen. Deze vergrijpboete komt bovenop de verzuim- of vergrijpboete voor het niet tijdig of te weinig afdragen van BTW.

Klokje, klokje aan de muur.... kost reclamebelasting

17 december 2018

Wie kent het niet, het kinderliedje: Klokje, klokje aan de muur, zeg eens even hoeveel uur... Voor een uurwerkhersteller is zo'n klokje aan de muur – in rijm – best wel duur. De klok aan de gevel van zijn werkplaats is een 'tot het publiek gerichte mededeling van commerciële of ideële aard waarmee de aandacht wordt getrokken voor een dienst, een product of een boodschap'. En dat kost reclamebelasting.

Philippe Patek was uurwerkhersteller, in Winschoten, gemeente Oldambt, Oost-Groningen. Philippe had aan de gevel van zijn werkplaats een klok bevestigd, een grote klassiek ogende klok die goed aansloot bij de bouwstijl van de werkplaats. De klok was donkergroen geschilderd, met als de kozijnen en de deur van de werkplaats. De klok was dwars op de gevel geplaatst, iedere passant kon van twee kanten klokkijken.

De gemeente Oldambt legde Philippe voor zijn klok een aanslag reclamebelasting 2017 op, van € 250, krachtens de "Verordening op de heffing en de invordering van reclamebelasting 2016 centrum Winschoten". Philippe ging tegen die heffing in beroep.

Rechtbank Noord-Nederland besliste dat een gemeente krachtens de Gemeentewet reclamebelasting mag heffen terzake van openbare aankondigingen die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg. Onder 'openbare aankondigingen' vallen niet alleen reclame-uitingen in enge zin, maar elke tot het publiek gerichte mededeling van commerciële of ideële aard waarmee de aandacht wordt getrokken voor een dienst, een product of een boodschap. Voor de heffing van reclamebelasting is niet van belang of belanghebbende al dan niet de bedoeling heeft om de belangstelling van het publiek te trekken.

Belanghebbende had een serie foto's overgelegd van openbare uurwerken aan diverse publieke, private en zakelijke panden in Winschoten, zoals een kerk, een koffieshop, een apotheek, maar die brachten de Rechtbank niet tot een andere beslissing. De Rechtbank wees zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel af: van gelijke gevallen was geen sprake omdat de klokken op de foto's – anders dan bij belanghebbende – geen directe koppeling hadden met diensten die in die panden werden aangeboden.

De Rechtbank besliste dat de klok een tot het publiek gerichte mededeling was die erop was gericht de belangstelling van het publiek te trekken voor de diensten van belanghebbende als uurwerkhersteller. Daarmee was sprake van een openbare aankondiging als bedoeld in de Gemeentewet. De Rechtbank verklaarde het beroep van belanghebbende ongegrond.

Commentaar

De gemeente Oldambt heeft – net als vele andere gemeenten – de reclamebelasting ontdekt als een extra inkomstenbron. Veel gemeenten gebruiken de opbrengst van de reclamebelasting om verbeteringen of verfraaiingen in een winkelgebied of op een bedrijventerrein te bekostigen. Daarbij doet het er niet toe of de belaste ondernemers baat hebben bij de aanpassingen. Zie ook BelastingBelangen, december 2016: [Een naambord met logo kost reclamebelasting](#).

Samen in een VOF: let op de privé opnamen

20 december 2018

Drijft u uw onderneming samen met uw zoon of dochter in een vennootschap onder firma? Let dan op de privéopnamen van uw juniorvennoot. Als die opnamen zo hoog oplopen dat er voor hem een negatief kapitaal ontstaat en hij dat niet meer kan terugbetalen, lijdt u als medevennoot een verlies. En dat verlies is voor u niet aftrekbaar – zo heeft de Hoge Raad in een dergelijke casus een paar jaar geleden beslist – omdat u het risico dat junior dat geld niet meer kan terugbetalen om persoonlijke redenen hebt aanvaard. Voorkom zo'n familiedrama!

Aflossingsvrije lening zonder zekerheid: zakelijk!

17 december 2018

De directeur-groootaandeelhouder die een lening aan zijn BV verstrekt moet daarbij strikt zakelijke condities aanhouden. Rente, aflossing en zekerheid moeten marktconform, als tussen onafhankelijke derden, worden vastgesteld. Gebeurt dat niet, dan loopt de DGA het risico dat de Belastingdienst de geldverstrekking als een ODR-lening aanmerkt, een lening met een Onzakelijk Debiteuren Risico. Zo'n lening kan niet worden afgewaardeerd als de BV niet langer aan haar verplichtingen kan voldoen. Een aflossingsvrije lening zonder zekerheid is voor de fiscus een schoolvoorbeeld van een ODR-lening. Rechtbank Gelderland heeft recent beslist dat zo'n lening wél degelijk zakelijk kan zijn, als die lening deel uitmaakt van een projectfinanciering waarin ook onafhankelijke derden participeren.

Bas Kuul was fysiotherapeut en tevens directeur-enigaandeelhouder van BV X, een consultancy op het gebied van fysieke belasting. Bas had grootse plannen om een health-center in BV X te gaan opzetten. Medio 2007 ging de A-bank met hem in zee. De bank verstrekte BV X een financiering van € 4,5 miljoen. De bank eiste van Bas een inbreng van € 500.000, aflossingsvrij en achtergesteld. Bas voldeed daar aan: hij nam een (tweede) hypotheek op zijn woonhuis bij de B-bank op en verstrekte daaruit BV X een aflossingsvrije lening van € 500.000 tegen een rente van 5,35%, dezelfde rente als hij op de tweede hypotheek verschuldigd was. In september 2008 werd het health-center geopend. De A-bank had toen in totaal € 5,1 mln. aan BV X geleend, € 600.000 meer dan de oorspronkelijk overeengekomen financiering. Kort na de opening dook het health-center in de rode cijfers. BV X verkocht het health-center in 2010 voor € 2,6 mln. aan BV Y; de bankfinanciering werd toen deels afgelost. De BV huurde het health-center vervolgens van de koper, maar die huurovereenkomst werd eind 2013 beëindigd omdat BV X niet meer aan haar financiële verplichtingen kon voldoen. Bas Kuul waardeerde daarop zijn vordering op BV X af met € 492.500 en bracht dat bedrag onder de terbeschikkingstellingsregeling in aftrek op zijn box 1 inkomen over 2013. De inspecteur weigerde de aftrek, omdat de lening volgens hem onzakelijk was. Bas verzette zich daar tegen en ging in beroep bij Rechtbank Gelderland.

De Rechtbank besliste dat de inspecteur niet aannemelijk had gemaakt dat belanghebbende een debiteurenrisico had gelopen dat een onafhankelijke derde niet zou hebben gelopen. Derden, partijen met verstand van de markt, zagen kans voor een positieve exploitatie van een health-center en een van die partijen, de A-bank, had een groot bedrag geleend. Daaruit kon worden afgeleid dat de bank vertrouwen had in het project. De bank was uiteindelijk in 2008 nog bereid geweest € 600.000 meer te financieren dan oorspronkelijk was afgesproken. De inspecteur had niet aannemelijk gemaakt dat de voorwaarden waaronder de lening door belanghebbende was verstrekt dermate onzakelijk waren dat een derde nimmer bereid zou zijn geweest om eenzelfde lening te verstrekken, onder overigens dezelfde voorwaarden en omstandigheden. De afwaardering van de lening was volgens de Rechtbank aftrekbaar.

Commentaar

Deze uitspraak nuanceert de aanpak van ODR-leningen. Een aflossingsvrije lening zonder zekerheid (!) van de DGA aan zijn BV kan wel degelijk zakelijk zijn als derden vertrouwen hebben in het door de BV te financieren project. Zie voor een nadere toelichting ook BelastingBelangen, april 2012: [De aanpak van onzakelijk debiteurenrisico: de ODR-toets](#).

Uitsluitingsclausule: ook bij nieuw gehuwden

20 december 2018

Ouders die een schenking willen doen aan hun gehuwde zoon of dochter willen – veelal – voorkomen dat hun schoonzoon of schoondochter de helft van die schenking krijgt. Zij kunnen dan bij de schenking een uitsluitingsclausule (laten) vastleggen. Daarmee wordt bepaald dat de schenking niet in het gezamenlijke vermogen van de gehuwde zoon of dochter zal vallen, maar privévermogen blijft van het eigen kind.

Is uw zoon of dochter ná 1 januari 2018 gehuwd in de wettelijke gemeenschap van goederen, dan vallen schenkingen (en erfenissen) per definitie buiten de gemeenschap. Daardoor lijkt een uitsluitingsclausule overbodig. Maar schijn bedriegt: zoon of dochterlief kan immers het huwelijksgoederenregime zodanig wijzigen dat de schenkingen alsnog in de gemeenschap vallen. Combineer een uitsluitingsclausule altijd met een herroepelijke schenking. Uw notaris weet waarom.

Eens gegeven, blijft niet gegeven. Ook niet aan je minnares...

20 december 2018

Een buitenechtelijke relatie. Het begint vaak onschuldig, een flirt, een appje of sms-bericht met die leuke vent of die mooie vrouw. Dat is spannend. Je voelt je weer jong, je wordt gewaardeerd, je gaat er voor. Natuurlijk hou je nog van je vaste partner, die wil je ook helemaal niet kwijt. Je wil die ander gewoon erbij hebben. Is dat polyamorie – het ouderwetse 'open huwelijk' – of gewoon overspel, vreemd gaan?

De vreemdganger – meestal de man – kan thuis saai zijn, buiten de deur wordt er meer van hem verwacht. De liefde moet gevierd worden, en daar komen vaak geschenken aan te pas. Sieraden, weekendjes weg, of gewoon cash. Kleine geschenken onderhouden de vriendschap, giften bieden perspectief op meer, veel meer...

De echtgenoot die zijn buitenechtelijke geliefde met geschenken verwent moet er op bedacht zijn dat zijn echtgenote zich daartegen kan verzetten. Als ze erachter komt...

Dat verzet begint met boosheid en verdriet, maar het kan uitgroeien tot veel meer. De schenkende echtgenoot realiseert het zich misschien niet, maar de wet is duidelijk: voor bovenmatige of ongebruikelijk giften is toestemming van zijn echtgenote vereist. Dat toestemmingsvereiste geldt ongeacht het huwelijksgoederenregime. Dus ook als de man en vrouw op huwelijkse voorwaarden zijn getrouwd en de man zijn buitenechtelijke geliefde uit zijn 'eigen' vermogen verwent, moet zijn vrouw daar mee instemmen. Goede kans dat ze dat niet doet! De vrouw kan dan met de wet in de hand die schenkingen doen vernietigen. Hoe dat dan verder gaat blijkt duidelijk uit een procedure voor Hof Arnhem-Leeuwarden van enige tijd geleden.

Een getrouwde man had geruime tijd een buitenechtelijke relatie met een vrouw. Hij schonk zijn minnares sieraden en na verloop van tijd ook aanzienlijke geldbedragen. Die bedragen nam hij op van de bedrijfsrekening van zijn onderneming, een kapsalon die hij samen met zijn vrouw in firmaverband dreef. Zijn vrouw kwam daar achter en zij wist schenkingen – in sieraden en cash – aan te tonen tot een bedrag van maar liefst € 28.000. Vrouwlief was niet ingenomen met de gulheid van haar man, zij deed een beroep op haar wettelijk recht op vernietiging van de gedane giften en vorderde de € 28.000 terug van het liefje van haar man. Dat maakte ook direct een einde aan diens buitenechtelijke relatie.

De vrouw stelde in de procedure dat er sprake was van bovenmatige én ongebruikelijke schenkingen waarvoor zij geen toestemming had gegeven. De Rechtbank en in hoger beroep het Hof wezen haar vordering toe en beslisten dat de vriendin de € 28.000 moest terugbetalen. De vriendin verweerde zich en stelde dat het wettelijke

toestemmingsvereiste niet van toepassing was omdat de giften via de bedrijfsrekening van de man waren gedaan. Het Hof wees dat af: die betalingen waren niet passend bij de normale bedrijfsuitoefening in een kapsalon, en de wettelijke regeling is juist bedoeld om in dit soort gevallen echtgenoten tegen zichzelf en tegen elkaar te beschermen. Ook het beroep van de vriendin dat zij de giften te goeder trouw had ontvangen en dat ze niet in staat was om de bedragen terug te betalen, bracht de rechter niet tot een andere beslissing. De vriendin was haar minnaar kwijt, een illusie én € 28.000 armer.

